

Teemu Santonen

YKSITYISEEN TURVALLISUUS- ALAAAN VAIKUTTAVAT MUUTOS- TEKIJÄT

Kansainvälisten tutkijoiden näkemyksiä
yksityisen turvallisuusalan tulevaisuudesta

TULEVAISUUDEN TUTKIMUSKESKUS

Tutu e-julkaisuja 2/2014

TULEVAISUUDEN
TUTKIMUSKESKUS

Turun yliopisto
University of Turku

Teemu Santonen

Yliopettaja, KTT

Laurea-ammattikorkeakoulu

teemu.santonen(a)laurea.fi

ForeMassi2025-hanke rahoitettiin Manner-Suomen valtakunnallisen ESR-ohjelman työmarkkinoiden toimintaa edistävien osaamis-, innovaatio- ja palvelujärjestelmien kehittäminen -toimintalinjasta, jonka rahoittavana viranomaisena toimii Opetushallitus.

Vipuvoimaa
EU:lta
2007–2013

Copyright © 2014 Santonen & Tulevaisuuden tutkimuskeskus & Turun yliopisto

ISBN 978-952-249-271-5

ISSN 1797-1322

Tulevaisuuden tutkimuskeskus

Turun kauppakorkeakoulu
20014 TURUN YLIOPISTO

Käyntiosoite: Rehtorinpellonkatu 3, 20520 TURKU
Korkeavuorenkatu 25 A 2, 00130 HELSINKI
Yliopistonkatu 58 D, 33100 TAMPERE

Puh. (02) 333 9530
utu.fi/ffrc
tutu-info@utu.fi

SISÄLLYSLUETTELO

ESIPUHE	4
TIIVISTELMÄ.....	5
ABSTRACT.....	6
1. JOHDANTO.....	7
1.1 Näkemyksiä turvallisuusalan markkinoista.....	7
1.2 ForeMassi2025-hanke kansainvälisten tutkijoiden näkemysten kartoittajana.....	9
2. TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN.....	11
2.1 Haastateltavien valintamenetelmä	11
2.2 Security Journal tutkijayhteisönä.....	11
2.3 Haastateltavat	12
2.4 Haastattelujen toteuttaminen	15
3. TULOKSET: MUUTOSTEKIJÄT JA -AJURIT	17
3.1 Sääntely, mukaan lukien EU- ja kansainvälinen sääntely.....	18
3.2 Poliittinen ilmapiiri ja tahtotila.....	20
3.3 Yksityistäminen ja ulkoistaminen.....	21
3.4 Teknologian kehittyminen	23
3.5 Menetelmät ja metodologiat.....	25
3.6 Globalisaatio.....	26
3.7 Henkilöstön ja johtajien osaaminen sekä yhteistyö eri toimijoiden välillä	28
3.8 Rikolliset ja heidän osaaminen	30
3.9 Mielikuvat ja imago	30
3.10 Toimialan keskittyminen suurille monikansallisille yrityksille	31
3.11 Vastuukysymykset	31
3.12 Villit kortit ja heikot signaalit.....	31
4. JOHTOPÄÄTÖKSET	34
LÄHTEET	37
LIITE 1. SAATEKIRJE	39

ESIPUHE

Globaalin maailman nopea muuttuminen, asioiden yhteenkytkytyminen ja systeemien monimutkaistuminen ovat synnyttämässä uudenlaisia turvallisuusuuhkia, -haasteita ja -mahdollisuuksia. Tätä kirjoitettaessa uhkana näkyy Venäjän turvallisuuspolitiikka suhteessa sen raja-valtioihin. Kansallisesti haasteena on esimerkiksi talouden laman vaikutus turvallisuuspalveluiden hoitamiseen ja poliisien tehtäviin. Mahdollisuuksien näkökulmasta turvallisuusalan kehittymisen hyötynä on pidetty sen luomia uusia työpaikkoja.

Teemu Santonen käsittelee tässä julkaisussa kansainvälisten turvallisuusasiantuntijoiden haastatteluaineistoon perustuen yksityisen turvallisuusalan tulevaisuuden mahdollisia kehityskulkuja. Yksityisen turvallisuusalan muutokseen vaikuttavia tekijöitä kirjoittaja kutsuu muutosajureiksi. Näitä ovat muun muassa erilaiset sääntelymekanismit, politiikka, talous, teknologia, rikollisuus ja niin edelleen.

Vaikka en haluakaan paljastaa esipuheessa tutkimuksen tuloksia, sallittakoon tässä yhteydessä muutama huomio. Tähän asti on puhuttu siitä, miten julkisen sektorin turvallisuuspalveluja yksityistetään. Jatkossa on mahdollista, että julkinen sektori tarjoaa yksityisille turvallisuuspalveluja. Monikansalliset yritykset valtaavat turvallisuuspalvelumarkkinoita ja varsinkin kehittyvissä maissa yksityiset turvallisuusyritykset osallistuvat konfliktien ratkaisuun enenevässä määrin. Teknologia ei tee autuaaksi; pelkän valvonnan lisääminen ei poista rikollisuutta. Tietojärjestelmät eivät kommunikoi keskenään ja ovat itse alttiita väärinkäytöksille. Turvallisuusyritykset tarvitsevat liiketoimintaosaamista aiempaa enemmän.

Julkaisu on tervetullut lisä suomalaisen turvallisuuskeskusteluun. Tulevaisuuden tutkimuskeskus on itsekin ollut mukana turvallisuuteen liittyvien tekijöiden tulevaisuusprojekteissa ja haluaa tämän julkaisun julkaisemisella edistää suomalaista turvallisuusalan tulevaisuusorientoitunutta tutkimusta.

Antoisia lukuhetkiä,

Juha Kaskinen

Johtaja

Tulevaisuuden tutkimuskeskus

TIIVISTELMÄ

Vuosina 2011–2013 toteutettu pitkän aikavälin laadullisen ennakkoinnin ForeMassi2025-verkostohanke kohdentui ikäihmisten kotona asumista tukeviin hyvinvointipalveluihin sekä turvallisuusalaan. ForeMassi2025-hankkeen tulosten avulla tuotetaan julkishallinnolle, yrityksille ja kolmannen sektorin toimijoille osaavia hyvinvointi- ja turvallisuusalan työntekijöitä, jotka kykenevät vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin. ForeMassi2025-hanke rahoitettiin Manner-Suomen valtakunnallisen ESR-ohjelman työmarkkinoiden toimintaa edistävien osaamis-, innovaatio- ja palvelujärjestelmien kehittäminen -toimintalinjasta, jonka rahoittavana viranomaisena toimii Opetushallitus.

Vuoden 2013 lopussa Laurea-ammattikorkeakoulun yliopettaja Teemu Santonen toteutti 16 puolistrukturoitua haastattelua johtavien kansainvälisten turvallisuustutkijoiden kanssa. Haastateltavien valinta perustui Security Journal -aikakauslehdessä vuosina 1999–2012 julkaistuihin tieteellisiin artikkeleihin. Julkaisujen perusteella yksityiseen turvallisuusalaan liittyvän tutkimuksen todettiin olevan keskittynyttä lähinnä Yhdysvaltoihin ja Iso-Britanniaan ja näissäkin maissa vain muutamien harvojen tutkijoiden ja organisaatioiden vastuulle. Lisäksi Australian todettiin olevan selkeästi kolmanneksi tärkein maa, jossa tehdään yksityiseen turvallisuusalan liittyvää tutkimusta. Haastateltavat Yhdysvalloista (11 tutkijaa), Iso-Britanniasta (3), Australiasta (2) ja heidän verkostonsa kattoivat 72 prosenttia turvallisuusalan aktiivisimmista tutkijoista. Tämän johdosta tässä raportissa esitettäviä näkemyksiä voidaan pitää hyvin yksityistä turvallisuusalaa edustavina. Haastateltujen avulla kartoitettiin tutkijoiden näkemyksiä turvallisuusalan liittyvistä muutostekijöistä, koulutuksen kehitystarpeista ja alaan liittyvästä tutkimuksesta.

Tässä raportissa keskitymme kuvaamaan yksityiseen turvallisuusalaan vaikuttavia muutostekijöistä, jotka analysoinnin perusteella luokiteltiin seuraaviin pääluokkiin: 1) sääntely mukaan lukien EU- ja kansainvälinen sääntely, 2) poliittinen ilmapiiri ja tahtotila, 3) yksityistäminen ja ulkoistaminen, 4) teknologian kehittyminen, 5) menetelmät ja metodologiat, 6) globalisaatio, 7) henkilöstön ja johtajien osaaminen sekä yhteistyö eri toimijoiden välillä, 8) rikolliset ja heidän osaaminen, 9) mielikuvat ja imago, 10) toimialan keskittyminen suurille monikansallisille yrityksille ja 11) vastuukysymykset.

Lisäksi haastateltavat tunnistivat seuraavia vilttejä kortteja ja heikkoja signaaleja: 1) Laajanmittakaavan kyber- eli verkkohyökkäykset tai teknologiaa, joka mahdollistaa verkkohyökkäyksiä toteuttamisen helposti kaikkien verkon käyttäjien toimesta. 2) Merkittävä terrorismi tai muu vastaava uhka/teko/tapahtuma, joka kattaa joko suuria maantieteellisiä alueita tai joka muutoin on mittakaavaltaan suuri yksittäinen isku. 3) Valtion tai talouden täydellinen romahtaminen tai muu merkittävä kriisi, joka lamaannuttaa vakaan yhteiskuntajärjestyksen. 4) Erilaiset protestit liittyen esimerkiksi ympäristö tai talousasioihin. 5) Tyytymättömyyden kasvu nuorten aikuisten miesten keskuudessa. 6) Huomattavat muutokset sääntelyssä tai lainsäädännössä. 7) Järjestäytyneen rikollisuuden merkittävä kasvu ja/tai sen siirtyminen uusille aloille.

ABSTRACT

ForeMassi2025 – a long-term network project on foresight of qualitative skills in the wellbeing and security fields – was carried out from 2011 to 2013. Project was generating national and regional level future scenarios (a.k.a future manuscripts) and defining future-oriented demand and change needs and competence profiles. Based on above, Foremassi2025 proposes practical improvement suggestions relating to educational contents and structures of wellbeing and security education. ForeMassi2025 project was funded by European Structural Fund Program, while Finnish National Board of Education (FNBE) was acting as a financing authority.

In the end of 2013 principal lecturer Teemu Santonen from Laurea University of applied sciences conducted sixteen semi-structured interviews among leading private security management researchers. The selection of interviewees was based on the profile of Security Journal publications from 1999–2012. Based on the content and social network analysis of Security Journal publications, it appeared that security management research was centralized on USA, United Kingdom and Australia. In practice only few organizations and researchers were actively focusing on the private security management. The interviewees from USA (11 researchers), UK (3) and Australia (2) and their networks based on co-author relationships covered 72 percent of the most active researchers. Thus, the results of this study are reasonably well covering a generic view of private security researchers. The aim of the interviews was to identify 1) future-oriented demand and change factors relating private security industry, 2) propose practical improvement suggestions relating contents and structures of security education and 3) identify key research topics within private security management research domain. However, this project report is focusing only on the future-oriented demand and change factors relating private security industry.

As a result we identified following demand and change drivers: 1) national, EU and international regulation, 2) political will and environment, 3) privatization and outsourcing, 4) technology development, 5) research methods and methodologies, 6) globalization, 7) skills and capabilities of personnel and management, 8) criminals and their skills, 9) image of the private security industry, 10) industry concentration to large multinational companies and 11) liability issues. Furthermore following weak signals and wild cards were suggested: 1) large scale cyber attacks or technologies which enable easy to execute cyber attacks by any user, 2) substantial terror attack, event or risk which will cover large geographical areas or otherwise has large scale effects, 3) total collapse of government or economy, which will paralyze a stable social order, 4) different kinds of protests relating to environmental or economical issues, 5) growth of dissatisfaction of among young adults, 6) substantial changes in the regulation or legislation and 7) significant growth of the organized crime and the transition to new domains.

1. JOHDANTO

1.1 Näkemyksiä turvallisuusalan markkinoista

Yksityisen turvallisuusalan merkitys ja rooli yhteiskunnassa on ollut kasvussa Suomessa ja maailmalla (Wakefield, 2003; Crawford ym., 2005; Sarre ja Prenzler, 2009). Itse asiassa monissa maissa yksityisellä turvallisuusalalla työskentelee enemmän työntekijöitä kuin julkisen turvallisuussektorin puolella (de Waard 1999; van Steden ja Sarre, 2007). Osa tästä kasvusta osa tästä kasvusta selittyy sillä, että aiemmin julkiselle sektorille kuuluneita turvallisuusalan tehtäviä, kuten esimerkiksi lentokenttien turvatarkastukset, on siirtynyt yksityisten yritysten hoidettavaksi kuten esimerkiksi lentokenttien turvatarkastukset. Tämä on osaltaan synnyttänyt voimistunutta keskustelua julkisen ja yksityissektorin välisestä työjaosta turvallisuuteen liittyvissä tehtävissä. Kasvaneesta merkityksestä ja haasteellisesta toimintaympäristöstä huolimatta Suomessa yksityiseen turvallisuusalaan on kohdistunut kuitenkin vain vähän tutkimusta. Akateeminen tutkimus on keskittynyt lähinnä tarkastelemaan yksityiseen turvallisuusalaan liittyviä lainopillisia näkökulmia, kuten esimerkiksi Kerttulan *Vartijat ja järjestyksenvallot julkisen vallan käyttäjinä* (2010) ja Paasosen *Yksityisen turvallisuusalan sääntelyn toimivuus – empirisiä oikeustutkimuksia yksityisestä turvallisuusalasta* (2014) väitöskirjat osoittavat. Toinen merkittävä turvallisuusalaan liittyvä tutkimushaara Suomessa on ollut VTT:n ja Aalto-yliopiston ValueSSe-hankkeen (engl. Value of Corporate Security Services) tekemät tutkimukset liittyen turvallisuuspalveluiden asiakasarvoon (Murtonen ym. 2012). Tähän tutkimushaaraan liittyvät osaltaan myös Mervi Murtoosen väitöskirja *Supplier-perceived customer value in business-to-business security service* (2013) ja Markus Jähin tutkimusraportti *Vartiointipalvelujen arvonmuodostus asiakkaan näkökulmasta* (2011).

Suomessa turvallisuusalan tulevaisuuteen liittyviä näkemyksiä on kaksituhattaluvun puolivälissä kartoitettu poliisin toimintaympäristöön liittyen (Ahokas, 2003; Lauttamäki, 2006). Tässä raportissa keskitymme kuitenkin määrittämään yksityisen turvallisuusalan tulevaisuutta, johon myös on kohdistunut Suomessa aiempaa tutkimusta. Kattavimmin aihetta on tutkittu VTT:n ja Aalto-yliopiston toimesta *Turvallisuusalan liiketoiminnan kasvualueet ja -mahdollisuudet Suomessa* -raportissa (Kupi ym., 2010). Myös Santonen ja Paasonen (2012) ovat tutkimuksessaan *Evaluating private security sector market perceptions in Finland* tarkastelleet yksityisen turvallisuusalan tulevaisuuden näkemyksiä alantoimijoiden näkökulmasta. Seuraavassa esittelemme lyhyesti näiden kahden tutkimuksen keskeisiä tuloksia turvallisuusalan markkinoiden kehitysnäkymien valossa.

Turvallisuusalan liiketoiminnan kasvualueet ja -mahdollisuudet Suomessa

Kupin ym. (2010) raportin mukaan globaalit turvallisuusalan markkinat ovat tutkimusten mukaan kasvussa (Freedonia Focus, 2008; Ruttenbur, 2008) ja painottuvat selkeästi enemmän *security*- kuin *safety*-markkinoihin, vaikka markkinoiden kokonaisvolyymikäsitykset vaihtelevat merkittävästi. Raportissa markkinoiden kasvun ennakoitaan eroavan maantieteellisesti ja voimakkaimman kasvun painottuvan Aasian, Lähi-idän ja Afrikan maiden kehittyville markkinoille (Global Security Services, 2009). Rahallisesti mitattuna suurimmilla markki-

na-alueilla Yhdysvalloissa ja Euroopassa kasvun todetaan olevan hidasta. Raportti jakaa yksityisen turvallisuusalan asiakkaat seuraaviin pääsegmentteihin, joista selvästi suurin on kauppa ja teollisuus yli 70 prosentin osuudella, julkisen sektorin sekä kiinteistö- ja kuluttajamarkkinoiden jakautuessa puolestaan jokseenkin tasan (World Security Services, 2008). Pitkällä tähtäimellä asuinalueiden turvallisuusmarkkinoiden todettiin olevan kasvussa (360 Degree CEO, 2008). Nykyään vartiointi- ja hälytyspalvelut muodostavat merkittävimmän osan yksityisen turvallisuusalan liikevaihdosta 40 prosentin osuudella, mutta tulevaisuudessa tietoturvallisuuden liittyvien palveluiden oletetaan kasvavan nykyisestä 25 prosentin osuudesta. Tekniikan kehittyessä biometristen tunnistajien markkinoiden oletetaan korvaavan perinteiset tunnistajat nopeasti, vaikka niiden markkinat ovat vielä pienet.

Raportissa laajimman kasvupotentiaalin arvioitiin kuitenkin liittyvän ns. siniseen mereen eli markkinoihin ja liiketoiminta-avauksiin, jotka poikkeavat nykyistä turvallisuusalan liiketoiminta-alueista ja toimintatavoista. Tähän potentiaaliin lasketaan mukaan myös valtiolta ja julkiselta sektorilta yksityissektorille siirtyvät tehtävät. Markkinoiden kehitykseen liittyen Kupin ym. (2010) raportissa esiteltiin vaihtoehtoisia tulevaisuuden skenaarioita ja pohdittiin niiden merkitystä turvallisuusalalle. Samalla raportissa vertailtiin myös Suomessa tuotettuja skenaarioita saksalaisista lähtökohdista toteutettuun skenaariotarkasteluun, jossa ennakoitiin turvallisuus tutkimuksen tarpeita Euroopassa ja Saksassa (Kock ym. 2009).

Kupin ym. (2010) raportissa Suomen turvallisuusalaa kuvataan hajanaiseksi toimialaksi, jossa on paljon pk-yrityksiä. Liikevaihdollisesti mitattuna ala on keskittynyt kuitenkin muutamalle suurelle monikansalliselle yritykselle, joka ilmiönä on havaittu myös muissa Euroopan maissa (COESS, 2011). Suomalaisten turvallisuusalan yritysten liiketoiminta on keskittynyt ensisijaisesti kotimaan markkinoille, sillä vain 26 prosenttia yrityksistä harjoittaa vientiä mutta tuontia lähes kaksi kertaa enemmän eli 42 prosenttia. Arvioiden mukaan turvallisuusala on yhä enenemässä määrin kansainvälistymässä ja globaalit kansainväliset toimijat tulevat hallitsemaan suuria markkinoita (360 Degree CEO, 2008).

Edellä kuvattuihin tulevaisuuden näkymiin liittyen Kupin ym., (2010) raportti listaa Suomen vahvuuksiksi riippumattomuuden, korkean moraalin, hyvän lainsäädännön ja lakien noudattamisen myös käytännössä, korruptoitamattoman viranomaisverkoston, luottamuksen viranomaisiin sekä korkeatasoisen yrittäjyyden ja koulutusverkoston. Näitä vahvuuksia arvioitaessa on hyvä huomioida, että esimerkiksi yksityisen turvallisuusalan sääntelyn toimivuuteen on kohdistunut viime aikoina merkittävää empiiriseen tutkimukseen perustuvaa kritiikkiä, jonka mukaan yksityisen turvallisuusalan sääntely Suomessa ei täysin vastaa nykypäivän tarpeita (Paasonen, 2014). Kansainvälistymispyrkimysten näkökulmasta koulutuksen vientiä Suomesta ulkomaille ei myöskään voida tällä hetkellä pitää merkittävänä. Tilastokeskuksen vuoden 2008 tilastojen mukaan sen kokonaisosuus palveluiden kokonaisviennistä oli 4 miljoonaa euroa eli vain 0.25 promillea (Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisu, 2010). Suomessa tavoitteeksi onkin asetettu, että vuonna 2025 suomalaisissa yliopistoissa ja korkeakouluissa olisi vähintään 60 000 ulkomaalaista opiskelijaa eli kolme kertaa enemmän kuin tänä päivänä (Opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä, 2013).

Kupin ym., (2010) raportin mukaan turvallisuusalan kehitystarpeita ovat asiakkaiden lisääntyviin vaatimuksiin vastaaminen, verkostoituminen, liiketoimintaosaaminen, innovatiivisuus ja kansainvälistyminen. Lisäksi raportissa tunnistettiin potentiaalisia ratkaisuja kuten varmenteet, ympäristön turvaratkaisut, kamera-

valvontajärjestelmät ja sähköturvallisuuden innovaatiot sekä liiketoiminta-alueita kuten kiinteistö, logistiikka ja liikenne sekä tietoturva. Raportin mukaan turvallisuusalan perinteinen klusterirakenne ei kuitenkaan vastaa alan kehittämistarpeita vaan toiminnan tulisi perustua, ennen kaikkea liiketoiminta, tuote- ja teknologiapohjaisiin verkostoihin.

Evaluating private security sector market perceptions in Finland

Santosen ja Paasosen (2012) alantoimijoiden näkökulmia kartoittavassa tutkimuksessa tunnistettiin seuraavat kolme tulevaisuuden skenaariota liittyen Suomen yksityiseen turvallisuusalaan: 1) innovaatioiden synnyttämä kansainvälinen menestys, 2) kotimarkkinoilla menestyminen ja 3) pessimistinen tulevaisuudenvision. Tutkimukseen vastaajista 75 prosenttia näki yksityisen turvallisuusalan tulevaisuuden näkymät suomalaisesta lähtökohdista positiivisina. Tätä tulosta voidaan pitää alan näkökulmasta rohkaisevana. Tosin johtavassa asemassa olevilla turvallisuusalan toimijoilla todettiin olevan suorittavan tason työntekijöitä positiivisempi näkemys tulevaisuudesta. Turvallisuusalan markkinoiden uskottiin edelleen merkittävästi osiin pysyvän suurten monikansallisten yritysten hallussa, joka asettaa haasteita yksityisen turvallisuusalan kansainvälistymispyrkimyksille. Sen sijaan näkemykset monipalveluihin perustavasta liiketoimintamallista jakoi vastaajien mielipiteet. Monipalveluun perustuvassa liiketoimintamallissa yritykset tarjoavat asiakkailleen myös muita kuin suoraan turvallisuuteen liittyviä toimintoja kuten kiinteistö- ja toimitilapalveluita. Tästä turvallisuuspalveluiden liiketoimintamalliin liittyvästä näkemyserosta huolimatta alan toimijat uskoivat turvallisuuteen liittyvien palveluiden sisältöjen olevan eri yritysten välillä samankaltaisia. Tämän puolestaan arveltiin johtavan alalla tiukkaan hintakilpailuun. Alan toimijoiden keskuudessa oli kuitenkin havaittavissa myös tiettyä skeptisyyttä siitä, miten yksityisen turvallisuusalan yritykset kykenevät hoitamaan kunnialla julkiselta sektorilta siirtyvät palvelut, varsinkin kun niiden määrä edelleen kasvaa. Teknologisen kehityksen uskottiin toisaalta avaavan uusia liiketoiminta mahdollisuuksia nykyisille turvallisuusalan yrityksille, mutta toisaalta houkuttelevan alalle myös muilta toimialoilta uusia kilpailijoita, jotka haastavat perinteiset turvallisuusalan yritykset. Lopuksi tutkimuksessa korostettiin korkealuokkaisen turvallisuusalan koulutuksen tärkeyttä alan tulevaisuuden kannalta.

1.2 ForeMassi2025-hanke kansainvälisten tutkijoiden näkemysten kartoittajana

Vaikka Kupin ym. (2010) sekä Santosen ja Paasosen (2012) tutkimusta voidaan pitää ansiokkaana kuvauksena yksityisen turvallisuusalan tulevaisuuden näkymistä, jättivät molemmat näistä tutkimuksista paljon kysymysmerkkejä ilmaan. Tutkimukset nojaavat datan keruun osalta lähinnä suomalaisiin turvallisuusalan asiantuntijoihin lukuun ottamatta kirjallisuusviittauksia kansainvälisiin tutkimuksiin ja raportteihin. Tämän johdosta kokonaisvaltaisen tulevaisuuskuvan määrittämiseksi on tärkeää kartoittaa myös kansainvälisten toimijoiden näkemyksiä yksityisen turvallisuusalaan vaikuttavista keskeisistä muutostekijöistä.

Vuosina 2011–2013 toteutettu pitkän aikavälin laadullisen ennakoinnin ForeMassi2025-verkostohanke kohdentui ikäihmisten kotona asumista tukeviin hyvinvointipalveluihin sekä turvallisuusalaan. ForeMassi2025-hankkeen tulosten avulla tuotetaan julkishallinnolle, yrityksille ja kolmannen sektorin toimijoille osaa-

via hyvinvointi- ja turvallisuusalan työntekijöitä, jotka kykenevät vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin. Suomalaisen hyvinvointi ja turvallisuusalan asiantuntijahaastattelujen ja työpajatyöskentelyn avulla ForeMassi2025-hanke tuotti vaihtoehtoisia tulevaisuuden skenaarioita ja niihin liittyviä koulutuksen kehittämisideoita. Näitä tuloksia on aiemmin kattavasti raportoitu Santosen ym. (2014) toimesta, minkä johdosta emme esittele niitä tarkemmin tässä raportissa.

Vuoden 2013 lopussa ForeMassi2025-hankkeen toimesta toteutettiin kansainvälisten turvallisuustutkijoiden haastatteluja (N=16), joiden tavoitteena oli syventää näkemyksiä yksityiseen turvallisuusalan liittyvistä muutostekijöistä, koulutuksen kehitystarpeista ja alaan liittyvästä tutkimuksesta. Tässä raportissa keskitytään esittämään näiden haastattelujen tuloksia yksityisen turvallisuusalaan vaikuttaviin muutostekijöihin liittyen.

ForeMassi2025-hanke rahoitettiin Manner-Suomen valtakunnallisen ESR-ohjelman työmarkkinoiden toimintaa edistävien osaamis-, innovaatio- ja palvelujärjestelmien kehittäminen -toimintalinjasta, jonka rahoittavana viranomaisena toimii Opetushallitus. Kiitämme rahoittajaa tämän tutkimuksen mahdollistamisesta.

2. TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

2.1 Haastateltavien valintamenetelmä

Ennakointitutkimuksissa suositaan yleensä kvalitatiivisia tutkimusmenetelmiä ja hyödynnetään useita metodeja niin, että neljä keskeistä kyvykkyyttä, luovuus, asiantuntemus, vuorovaikutus ja todisteet, saadaan sisällytettyä osaksi ennakointiprosessia (Popper, 2008 *Luovuus* viittaa tässä yhteydessä yksilön kekseliäisyyteen, *asiantuntemus* valitun aihealueen laajaan ja yksityiskohtaiseen ymmärtämiseen, *vuorovaikutus* ennakointihankkeen toimijoiden väliseen yhteistyöhön ja *todisteet* luotettavaan dokumentaatioon sekä asianmukaiseen aineiston analysointiin. Kuten johdannossa jo viitattiin, on tämä tutkimus osa laajempaa ForeMassi2025-hanketta, jonka tuottamia tuloksia (Santonen ym. 2014) tällä tutkimusraportilla täydennetään. Tämän johdosta tässä tutkimuksessa keskitytään hyödyntämään erityisesti kansainvälisten turvallisuusasiantuntijoiden luovuutta ja asiantuntemusta.

Haastateltavien valinnassa hyödynnettiin sosiaalinen verkostoanalyysi metodologiaa, jonka avulla voidaan todentaa ja analysoida eri toimijoiden välisiä sosiaalisia suhteita (Borgatti ym. 1992, Wasserman and Faust, 1994, Yan and Assimakopoulos, 2009). *Security Journal* on vallitsevan käsityksen mukaan johtava vertaisarviointia noudattava tieteellinen aikakauslehti, joka sisällöllisesti keskittyy turvallisuusalaan ja -johtamiseen. Lehden historia juontaa American Society of Industrial Security (ASIS) -yhdistyksestä ja vuonna 2012 lehti juhli 25-vuotissyntymäpäiviään. Vuonna 2012 lehden vaikuttavuuskerroin eli impact factor -luku, joka kuvaa tieteellisen julkaisun merkittävyyttä, oli 0.341 (Journal Citation Reports, Thomson Reuters, 2013). Vaikuttavuuskerroin oli edellisestä vuoden 2010 tarkasteluhetkestä hieman laskenut (0.58 vrt. 0.341). Vastaavasti sijoitus JCR Social Sciences Edition Criminology & Penology -listalla oli tippunut sijalta 30/46 sijalle 44/52. Vaatimattomasta sijoituksesta huolimatta *Security Journal* -julkaisua pidetään kuitenkin alan tutkijoiden piireissä keskeisimpänä julkaisukanavana.

Aineiston keruuseen liittyen *Security Journal* -lehden vuosina 1999–2012 julkaisemista tieteellistä artikkeleista kerättiin kirjoittajien nimi-, titteli-, organisaatio- ja maatiedot. Tämän jälkeen kerätty aineisto käytiin läpi kahden eri tutkijan toimesta ja havaitut kirjoitus- ja koodausvirheet korjattiin. Tämän perusteella yhteensä 272 erillistä julkaisua valikoitui aineistoksi, josta lähdettiin kartoittamaan relevantteja haastateltavia tätä tutkimusta varten.

2.2 Security Journal tutkijayhteisönä

Seuraavassa tiivistämme keskeiset havainnot liittyen *Security Journal* -tutkijayhteisöön.

Maa. Havaintojen perusteella yhdysvaltalaiset tutkijat olivat 45 prosentin osuudella selvästi aktiivisimpia julkaisijoita ja vastaavasti Iso-Britannian tutkijat yhtä selvästi 35 prosentin osuudella toiseksi aktiivisimpia. Kolmen kärki erottui muista selvästi, sillä australialaiset tutkijat 11 prosentin osuudella olivat yhtä selviä

kolmosia, koska neljänneksi jääneen Kanadan osuus julkaisuista oli enää vain 4 prosentin luokkaa. Muiden yksittäisten maiden osuus tuotetuista julkaisuista jäi marginaaliseksi.

Organisaatio. Organisaatiot Yhdysvalloista ja Iso-Britanniasta dominoivat organisaatioanalyysissä. University of Florida Yhdysvalloista nousi 22 merkinnällä ensimmäiseksi. Griffith University Australiasta ja University College London Iso-Britanniasta jakoivat toisen sijan 20 merkinnällä. Kolmannesta sijasta käytiin kilpailua Yhdysvaltalaisen University of Cincinnati (13 merkintää) ja Iso-Britanniasta tulevien University of Leicester ja Cranfield University kanssa, jotka saavuttivat 12 merkintää jääden näin neljänneksi. University of Cambridge Iso-Britanniasta ja Rutgers the State University of New Jersey Yhdysvalloista sijoituivat viidenneksi 9 merkinnällä. Organisaatioiden välisessä tarkastelussa on huomattavaa, että merkittävällä osalla organisaatioista oli vain yksi (155 organisaatiota) tai kaksi (44 organisaatiota) merkintää. Tämä indikoi sitä, että maailmalla vain muutamissa organisaatioissa harjoitetaan aktiivista turvallisuusalan tutkimusta.

Kirjoittaja. Kerätty aineisto sisälsi yhteensä 413 eri kirjoittajaa. Näistä kaikkein aktiivisin oli yhdysvaltalainen Read Hayes University of Florida -yliopistosta. Tarkasteluajanjaksona 1999–2012 hän oli kirjoittanut yhteensä 9 julkaisua. Hayes toimi myös Loss Prevention Research Council -yhdistyksen johtohahmona. Yhdistys keskittyy rikosten ja hävikin ehkäisemiseen empiirisen tutkimuksen avulla ja sen jäsenenä on johtavia yhdysvaltalaisia vähittäiskauppaketjuja kuten Target, Wal-Mart, OfficeMax, CVS, The Home Depot sekä Barnes and Noble. Toiseksi aktiivisimmaksi ylsi Tim Prenzler Griffith University -yliopistosta Australiasta 6 julkaisulla. Seuraavaksi aktiivisimmat kirjoittajat olivat Tracy Johns University of Florida -yliopistosta ja Rick Sarre University of South Australia. He jakoivat 5 julkaisulla kolmannen sijan. Tarkempi yhteistyösuhteiden analyysi paljasti, että Read Hayes ja Tracy Johns sekä Tim Prenzler ja Rick Sarre tekivät keskenään tiivistä yhteistyötä ja olivat kirjoittaneet useita yhteisjulkaisuja. Kuusi kirjoittajaa Yhdysvalloista ja Iso-Britanniasta jakoivat neljännen sijan neljällä julkaisulla. Merkittävä osa kirjoittajista (87 prosenttia, 359 kirjoittajaa) oli tuottanut vain yhden julkaisun. Tämä havainto osaltaan vahvistaa maa- ja organisaatiokohtaisessa analyysissä esiinnousutta argumenttia, jonka mukaan vain harvat turvallisuusalan organisaatiot ja tutkijat ovat aktiivisia julkaisutoiminnassa.

Johtopäätökset. Turvallisuusalan tutkimus on keskittynyt lähinnä Yhdysvaltoihin ja Iso-Britanniaan ja näissäkin maissa vain muutamien harvojen tutkijoiden ja organisaatioiden vastuulle. Näiden maiden lisäksi Australia on selkeästi kolmanneksi tärkein maa, jossa tehdään turvallisuusalan tutkimusta. Kun halutaan kerätä johtavien kansainvälisten turvallisuustutkijoiden näkemyksiä alan markkinoista, koulutuksesta ja tutkimuksesta, tulisi erityisesti haastatella näiden maiden tutkijoita.

2.3 Haastateltavat

Edellä määritettyyn Security Journal -profiliin sopiville henkilöille lähetettiin sähköpostilla liitteen 1 mukainen saatekirje, jonka jälkeen kiinnostuneiden kanssa käytiin sähköpostikirjeenvaihtoa sopivan haastattelujan löytämiseksi. Prosessin tuloksena päädyimme haastattelemaan seuraavia kuuttatoista tutkijaa (Taulukko 1) Yhdysvalloista, Iso-Britanniasta ja Australiasta syksyllä 2013.

Taulukko 1. Haastatellut tutkijat.

Nimi	Asema, organisaatio ja maa	Julkaisuja Security Journal -lehdessä
Beck Adrian	Professor, Head of Department of Criminology, University of Leicester, Iso-Britannia	3
Button Mark	Professor, Director of the Centre for Counter Fraud Studies, University of Portsmouth, Iso-Britannia	4
Clarke Roland	University professor, School of Criminal Justice, Rutgers, The State University of New Jersey, Yhdysvallat	3
Eck John	Professor of Criminal Justice, University of Cincinnati, Yhdysvallat	2
Feldmann-Jensen Shirley	Ph.D. (cand.), lecturer, Emergency Services Administration Program,, California State University, Yhdysvallat	
Fisher Bonnie	Professor, Security Journal editor, School of Criminal Justice, University of Cincinnati, Yhdysvallat	4
Gill Martin	Security Journal editor , Professor of Criminology, University of Leicester, Iso-Britannia	
Groff Elizabeth	Assistant Professor, Temple University, Yhdysvallat	2
Hayes Read	Dr. Research Scientist, Director Loss Prevention Research Council, University of Florida, Yhdysvallat	9
Kostanoski John	Professor, Editor Journal of Applied Security Research, State University of New York, Yhdysvallat	
Malm Aili	Associate Professor of Criminology and Criminal Justice, Cali- fornia State University, Yhdysvallat	2
McCrie Robert	Professor, former Security Journal editor, The City University of New York, Yhdysvallat	2
Nalla Mahesh	Professor, Associate Director, School of Criminal Justice, Michigan State University, Yhdysvallat	2
Prenzler Tim	Professor, Chief Investigator, the Australian Research Council Centre of Excellence in Policing and Security, Griffith Univer- sity, Australia	6
Ratcliffe Jerry	Professor, Chair of the Department, Department of Criminal Justice, Temple University, Yhdysvallat	3
Sarre Rick	Professor of Law, University of South Australia, Australia	5

Yhteensä yllä mainitut haastateltavat olivat kirjoittaneet 44 eri julkaisua Security Journal -lehteen (16 prosenttia kaikista julkaisuista). Näistä vain australialaiset Tim Prenzler ja Rick Sarre olivat kirjoittaneet keskenään 3 yhteisjulkaisua. Muut haastateltavat olivat kirjoittaneet omat julkaisunsa joko yksin tai muiden kuin taulukossa listattujen tutkijoiden kanssa. Yhteensä taulukon 1 tutkijat ja heidän yhteistyöverkostoon sisältyneet muut kirjoittavat kattoivat 16 prosenttia (67 tutkijaa) kaikista Security Journal -lehteen kirjoittaneista tutkijoista (413 tutkijaa). Vain 22 tutkijaa on julkaissut 3 tai useamman artikkelin Security Journal -lehdessä. Näistä 8 (36 prosenttia) osallistui ForeMassi2025-haastatteluun ja 8 muuta tutkijaa kuuluivat jonkun haasta-

teltavan yhteistyökumppaniverkoston, jos yhteistyön mittarina käytetään Security Journal -yhteisjulkaisuja. Tällöin haastateltavat ja heidän yhteistyökumppaninsa kattoivat 72 prosenttia turvallisuusalan aktiivisimmista tutkijoista. Arvioitaessa tarkemmin haastateltujen tutkijoiden aktiivisuutta todettiin seuraavaa:

- Kaksi aktiivisinta Security Journal -lehteen kirjoittanutta tutkijaa Read Hayes (9 julkaisu) ja Tim Prenzler (6 julkaisua) olivat haastateltujen joukossa.
- Kolmanneksi aktiivisimman kirjoittajan sijoitus oli jaettu kahden tutkijan kesken. Näistä Rick Sarre (5 julkaisua) oli haastateltujen joukossa ja Tracy John kuului edellä mainitun Read Hayesin keskeisiin kirjoittajakumppaneihin. Näin ollen myös Tracy Johnin näkökulma tulee esille ainakin osittain Read Hayesin kommenttien välityksellä.
- Neljänneksi aktiivisimman kirjoittajan paikka jaettiin 6 kirjoittajan ja 4 julkaisun kesken. Näistä Mark Button ja Bonnie Fisher olivat haastateltujen joukossa ja Michael Scicchitano jo aiemmin mainitun Read Hayesin tärkeä yhteistyökumppani. Lisäksi Kate Bowers, jota ei haastateltu, kuului samaan yhteistyöverkoston kuin haastateltuihin osallistunut Jerry Ratcliffe, joka oli julkaissut 3 julkaisua.
- Viidenneksi aktiivisimman kirjoittajan paikka jaettiin 12 kirjoittajan kesken, Heistä jokainen oli kirjoittanut 3 julkaisua. Näistä 3 eli Adrian Beck, Roland Clarke ja Jerry Ratcliffe olivat haastateltujen joukossa. Lisäksi näistä kahdestatoista viidennen sijoituksen jakaneista tutkijoista 5 muuta kirjoittajaa kuuluivat jonkin aiemmin mainitun tutkijan yhteistyöverkostoihin.
- Kuudenneksi aktiivisimman kirjoittajan joukko koostui puolestaan 32 kirjoittajasta, jotka olivat kukin julkaisseet 2 julkaisua. Heihin kuuluivat haastatelluista John Eck, Elizabeth Groff, Aili Malm, Robert McCrie ja Mahesh Nalla. Näiden tutkijoiden osalta emme enää tarkastelleet täsmällisempiä yhteistyöverkostoja.

Haastateltavista kaikki muut paitsi John Kostanoski ja Shirley Feldmann-Jensen valikoituivat Security Journal profiloinnin perusteella. Kahta edellä mainittua tutkijaa suositeltiin alkuperäisellä Security Journal -profilointiin perustuvalla listalla olleiden tutkijoiden toimesta hyvänä informaatiolähteenä. Tämän johdosta heidät lisättiin haastateltavien joukkoon. John Kostanoski on pitkän turvallisuusalan tutkijakokemuksen omaava professori Farmingdale State University of New York -yliopistosta. Hän toimii myös tieteellisen vertaisarviointia noudattavan Journal of Applied Security Research -aikakauslehden editorina. Lehti tunnettiin aiemmin nimellä Journal of Security Education. Kyseinen julkaisukanava ei kuitenkaan alan tutkijoiden joukossa nauti yhtä suurta arvostusta kuin Security Journal, mutta on eittämättä myös hyvä informaation lähde turvallisuusalan tutkimuksesta kiinnostuneille. Shirley Feldmann-Jensen on puolestaan väitöskirjaansa viimeistelevä, pitkän käytännön kokemuksen omaava tutkija ja lehtori California State University -yliopistosta. Hän on tutkimuksessaan keskittynyt kriisienhallintaan liittyviin terveystieteisiin.

Yllä esitettyjen profiilitietojen perusteella voidaan sanoa, että kaikilla haastateltavilla on kattava tietämys turvallisuusalasta ja siihen liittyvästä tutkimuksesta. Lisäksi on huomioitava, että haastateltaviin kuului myös

kolme Security Journal -lehden nykyistä tai entistä editoria ja yksi Journal of Applied Security Research -lehden editori, joilla asemansa puolesta voidaan arvioida olevan erityisen hyvä näköalapaikka turvallisuusalaan ja siihen liittyvään tutkimukseen. Haastateltavien joukkoa voidaan näiden havaintojen perusteella pitää hyvin edustavana ja tarkoituksenmukaisena.

2.4 Haastattelujen toteuttaminen

Haastattelumenetelmänä käytettiin puolistrukturoitua haastattelua, jossa suurin osa kysymyksistä oli strukturoituja kysymyksiä vakioidussa järjestyksessä. Haastattelu toteutettiin seuraavasti:

Vaihe 1: Johdanto

Johdanto ja tutkimuksen taustan, jolloin haastateltaville tarjottiin mahdollisuus esittää kysymyksiä haastattelun toteuttamisesta ja sen tavoitteista.

Vaihe 2: Muutosajurit

Turvallisuusalan keskeisten muutosajureiden määrittäminen tänä päivänä ja tulevaisuudessa huomioiden tutkimuksen aikajänne vuosi 2025.

- Mikäli haastateltava ei spontaanisti nostanut esiin Suomessa nousseita muutosajureita, kysyttiin häneltä autettuna mielipidettä globalisaation, yksityistämisen, sääntelyn ja EU-maiden rajat ylittävän harmonisoinnin ja teknologian vaikutuksesta.
- Muutosnopeus liittyen nimettyihin muutosajureihin
- Villien korttien ja heikkojen signaalien nimeäminen (ts. asioita, jotka tällä hetkellä näyttävät epätoennäköisiltä, mutta toteutuessaan vaikuttaisivat merkittävästi turvallisuusalaan).
- Muutosajureiden asettaminen tärkeysjärjestykseen turvallisuusalan näkökulmasta

Vaihe 3: Koulutus

Turvallisuusalaan liittyvän koulutuksen tilanne kyseisessä maassa (ja globaalisti) sisältäen suurimmat 1) heikoudet ja vahvuudet sekä 2) mahdollisuudet ja uhat eri koulutusasteilla.

- Käytännön ideoiden nimeäminen koulutuksen kehittämiseen
- Kommentteja Suomessa esiinnoitettiin näkökulmiin sisältäen teknologian, oppimisympäristöt ja monialaisuusulottuvuudet

Vaihe 4: Tutkimus

Turvallisuusalan keskeisten tutkimuskohteiden ja -kysymysten määrittäminen. Lisäksi

- Tärkeimpien julkaisuforumien nimeäminen
- Motivaatiotekijät tehdä tai jättää tekemättä tutkimusyhteistyötä muiden turvallisuusalan tutkijoiden kanssa.

Vaihe 5: Päätös

Haastattelun päättäminen sisältäen mahdollisuuden täydentää omia kommentteja minkä tahansa kysymysteeman osalta. Missä muodossa haastatteluaineistoa voidaan käyttää osana tutkimusraporttia.

Keskimäärin haastattelut kestivät noin 1 tunti 36 minuuttia.

3. TULOKSET: MUUTOSTEKIJÄT JA -AJURIT

Muutostekijät, joita ennakoititutkimuksissa usein kutsutaan myös muutosajureiksi, ovat tekijöitä, jotka voivat synnyttää kokonaan uuden tulevaisuuden kehityspolun. Lievemmissä muodossa muutostekijät vaikuttavat jonkin liiketoiminnan tai sen osa-alueen kasvuun tai vähenemiseen. Tässä luvussa esitellään turvallisuuden ja turvallisuusjohtamiseen liittyviä muutostekijöitä, jotka haastateltavat nostivat esiin. Yleisenä huomiona voidaan todeta, että osa muutostekijöistä on yksityisen turvallisuusalan organisaatioiden näkökulmasta *ulkoisia* tekijöitä, joiden kehityskulkuun yksittäiset organisaatiot omalla toiminnallaan eivät pysty merkittävästi vaikuttamaan. Esimerkkinä ulkoisesta tekijästä voidaan mainita globalisaatio. Osa tunnistetuista muutostekijöistä on puolestaan *sisäisiä* muutostekijöitä, joihin organisaatiot voivat itse omalla tekemisellään vaikuttaa. Henkilöstön osaaminen ja osaamisen kehittämiseen liittyvä koulutus on yksi esimerkki sisäisestä muutostekijästä.

Tulevaisuuden muutostekijöihin liittyen eräs haastateltava halusi tuoda esiin, että yksityisen turvallisuusalan tulevaisuuden ennustaminen on vaikeaa. Hänen mukaansa turvallisuusalan asiantuntijat osuvat harvoin oikeaan, minkä johdosta heidän spekulointinsa ovat monesti arvottomia. Nämä argumentit perustuvat näkökulmaan, jonka mukaan historiallisessa tarkastelussa rikollisuuden määrää ja siihen liittyviä muutoksia ei pystytä kovin hyvin selittämään yksittäisillä tekijöillä esimerkiksi poliisien määrällä tai teknologiaratkaisuilla. Rikollisuuden vaikuttavia tekijöitä on monia ja ne vaihtelevat maantieteellisesti ja ajallisesti. Rikollisten ja turvallisuusasiantuntijoiden välinen kilpailujuoksu on jatkuvaa taistelua, jossa eri osapuolien kilpailuasema vaihtelee. Tänä päivänä on aiempaa enemmän mahdollisuuksia tehdä rikoksia, mutta myös paremmat mahdollisuudet suojautua niitä vastaan esimerkiksi halvalla teknologialla kuten seuraava esimerkki osoittaa.

Molempien vanhempien työssäkäynti on lisääntynyt, jonka johdosta ihmisten varallisuus on kasvanut. Asuintalot ovat kuitenkin työssäkäynnin johdosta tyhjiä päivällä, joka tarjoaa aiempaa paremmat mahdollisuudet kotimurtoihin. Pidemmän aikavälin tarkastelussa kotimurrot ovat kuitenkin vähentyneet, mutta miksi on epäselvää. Johtuuko se paremmista suojautumismahdollisuuksista, jota esimerkiksi teknologiaratkaisut tarjoavat vai yhteiskunnan parantuneesta tasa-arvosta joka vähentää rikoksia?

Tulevaisuuden ennustamisen haasteista huolimatta haastatteluaineiston perusteella esiin nousseet muutosajurit luokiteltiin seuraaviin pääluokkiin, joiden sisältöä avataan seuraavissa alaluvuissa:

1. Sääntely mukaan lukien EU- ja kansainvälinen sääntely
2. Poliittinen ilmapiiri ja tahtotila
3. Yksityistäminen ja ulkoistaminen

4. Teknologian kehittyminen
5. Menetelmät ja metodologiat
6. Globalisaatio
7. Henkilöstön ja johtajien osaaminen sekä yhteistyö eri toimijoiden välillä
8. Rikolliset ja heidän osaaminen
9. Mielikuvat ja imago
10. Toimialan keskittyminen suurille monikansallisille yrityksille
11. Vastuu kysymykset
12. Villit kortit ja heikot signaalit

3.1 Sääntely, mukaan lukien EU- ja kansainvälinen sääntely

Sääntely ja siinä annettavat valtuudet vaihtelevat merkittävästi maittain ja toimialueittain. Vaikka jossakin maissa yksityisen turvallisuusalan sääntely on kehittynyt ja parantunut, kokonaisuudessa toimintamalleja ei oikein ole olemassa.

- Julkisen sektorin johtamalle ja valvomalle yksityisen turvallisuusalan sääntelylle on selvästi tilausta ja se todettiin olevan yleisellä tasolla hyvä asia.
- Sääntelyyn suhtauduttiin osittain skeptisesti ja todettiin, että on haasteellista kehittää yksityisen turvallisuusalan sääntelyä, joka toimii kaikkien osapuolen näkökulmasta. Sääntelyä pitäisi olla riittävästi ja sen toteuttamista pitäisi valvoa ja seurata tiukasti. Oikean balanssin löytäminen on kuitenkin vaikea toteuttaa käytännössä.
- Rikoksen ehkäisy ja yksityinen turvallisuusala eivät ole sama asia, vaikka ovatkin tiiviissä yhteydessä toisiinsa. Rikosten ja rikollisuuden ehkäisy on lähempänä julkisen sektorin toimintaa ja huolenaihetta, kun taas yksityisen omaisuuden turvaaminen kuuluu yksityiselle turvallisuusalalle erityisesti Yhdysvalloissa.

Sääntelyn muuttaminen on kuitenkin hidaskäyttöprosessi verrattuna esimerkiksi alaan vaikuttavaan teknologiseen muutokseen. Epäsuhta sääntelyn ja teknologisen muutoksen välillä aiheuttaa yksityisen turvallisuusalan toimijoille haasteita, koska kokoajan tulee eteen uusia tilanteita, joihin sääntely ei tarjoa selvää ratkaisua. Toisaalta esimerkiksi Yhdysvalloissa lainsäädäntöön ja sääntelyyn liittyvät muutosprosessit on tarkoituksella suunniteltu hitaaksi.

- Jatkossa sääntely tulee kattamaan laajemmin myös muita yksityisen turvallisuusalan osa-alueita kuin vartiointia, kuten esimerkiksi turvallisuusalan konsultointi- ja yksityisetsivätoiminnot.
- On myös arvioitu, että yksityiseen turvallisuusalaan liittyvien alojen alueiden sääntely tulee myös vaikuttamaan toimintaan entistä enemmän. Näistä esimerkkeinä mainittiin mm. työläinsäädäntö ja työsuojelu.

Yksityiseen turvallisuusalaan liittyvä sääntely ja sääntelyn kautta myönnettävät toimivaltuudet ovat toimialakohtaista. Tämän johdosta eri toimialoilla operoivilla yksityisen turvallisuusalan yrityksillä on hyvin erilaiset mahdollisuudet vaikuttaa ja kehittää omaa toimintaansa.

- Esimerkiksi ilmailuun ja lentokenttien turvallisuuteen liittyen ei alan toimijoilla ole kovin paljon mahdollisuuksia tehdä omia ratkaisuja vaan sääntely määrittää, mitä tehdään ja kuinka asiat tehdään. Kaupan alalla yksityisen turvallisuusalan toimijoilla on taas selvästi joustavimmat mahdollisuudet toteuttaa omia ratkaisuja. Sääntelyssä toimivaltuuksilla todettiin olevan huomattava merkitys sääntelyn onnistuneisuudelle. On selvää, että sääntely pitää suhteuttaa toimintaympäristöön kuten esimerkiksi kansainväliseen lentokenttään tai pieneen hotelliin harvaan asutulla maaseudulla.
- On myös huomioitava, että nykyisin organisaatioiden sisäisesti toteuttamat turvallisuustoimet eivät ole vastaavalla tavalla julkisen sääntelyn piirissä kuin yksityisen turvallisuusalan yritysten toiminta lukuun ottamatta normaaleja lakeja ja asetuksia, jotka koskevat kaikkia organisaatioita.
- Sääntelyä ei myöskään kohdisteta yksityishenkilöihin, vaan ainoastaan yrityksiin lukuun ottamatta maakohtaisesti vaihtelevia kouluttautumisaatimuksia ja nuhteetonta rikoshistoriaa.
- Esimerkiksi *community police* -toiminta, jossa tavalliset kansalaiset tekevät poliisille kuuluvia töitä, hämärtää sääntelyn rajoja ja kasvattaa yksityisen ja julkisen turvallisuustoiminnan välistä harmaata aluetta.
- Riskiprofiili on kokonaisuutena tarkasteltuna kuitenkin suurempi muutostekijä kuin sääntely.

Haastateltavien mielestä alalle tulee asettaa vähimmäisvaatimukset, jotka yritysten ja alalle tulevien työntekijöiden tulee täyttää.

- Haastateltavat korostivat, että yksityisellä turvallisuusalalla pitäisi olla oikea balanssi koulutusta ja sen tuomaa osaamista, sillä liian suuri määrä sääntelyn veloittamaan koulutusta syö alan kustannustehokkuutta ja luo esteitä esimerkiksi osa-aikaisen työvoiman, kuten opiskelijoiden, käytölle.
- Esimerkiksi turvallisuuspäällikön asema Iso-Britanniassa tuskin tulee sääntelyn alaiseksi, vaikka joidenkin haastateltavien mielestä tämä olisi hyvä asia.
- Yksityinen turvallisuustoiminta tarjoaa suuret mahdollisuudet väärinkäytöksiin. Tämän johdosta toimintaa tulee valvoa julkisen sektorin toimesta esimerkiksi koulutuksen minivaatimuksilla, laatuvaatimuksilla ja prosesseilla, jotka tutkivat väärinkäytöksiä ja antavat rangaistuksia.

Käytännössä yksityisen turvallisuusalan sääntely perustuu byrokraattiseen ajatukseen, jolla varmistetaan, että mikään ei mene vikaan. On iso kysymysmerkki, auttaako nykymuotoinen sääntely toimialaa. Esimerkiksi sääntelyssä yksityisen turvallisuusalan toiminnan tehokkuus ei ole huolenaiheena ja tehokkuutta ei mitata tai valvota käytännössä lainkaan.

Tiettyjen rekisterien, kuten esimerkiksi terveys-, rikos- ja matkustusrekisterien, tulisi olla julkisten toimijoiden hallussa, vaikka yksityissektorilla voisi olla paremmat edellytykset ylläpitää näitä järjestelmiä tehok-

kaammin. Mitä tapahtuisi, jos esimerkiksi kansalaisten terveystiedot vakuutusyhtiöille päätyisivät rikollisiin tai väärin käsiin.

- Jos julkisten palveluiden yksityistäminen edelleen kasvaa, tulee se myös enenemässä määrin vaikuttamaan yksityisen turvallisuusalan sääntelyyn ja yksityisyyden suojaan.

Tilastollisessa tarkastelussa suurin osa yrityksistä ei aiheuta mitään ongelmia, kun taas muutama yritys aiheuttaa merkittävän osan yleisistä turvallisuus ongelmista (ns. 20/80 -sääntö). Esimerkkeinä voidaan mainita tietyt ravintolat, yökerhot tai maantieteelliset alueet.

- Nyt kaikkia toimijoita kuitenkin kohdellaan saman sääntelyn mukaisesti. Pitäisikö sääntelyn perustua progressiiviseen malliin, joka huomio sen, aiheuttaako yritys ongelmia vai ei. Nykyinen malli itse asiassa diskriminoi niitä organisaatioita, jotka eivät aiheuta ongelmia. Vaihtoehtona esitettiin mallia, jossa eri toimialat tekevät turvallisuuteen liittyvää itsesääntelyä, jonka toteuttamista viranomaiset valvovat.
- Mikäli sääntely ja valvonta kiristyisivät niin, että yritysten täytyisi pitää omat ongelmansa omalla alueellaan voisi se muuttaa yksityisiä turvallisuusalan markkinoita. Poliisin tekemä työ on aina kalliimpaa kuin yksityisen turvallisuusalan tekemä työ, joten sen, joka aiheuttaa harmia lähiympäristölleen, tulisi vastata kustannuksista.

3.2 Poliittinen ilmapiiri ja tahtotila

Sääntelyyn vaikuttavat kussakin maassa vallitsevat poliittiset suuntaukset. Esimerkiksi Iso-Britanniassa ollaan tämän hetkisen trendin mukaan kasvattamassa yksityiseen turvallisuusalaan liittyvää sääntelyä.

Turvallisuusalaan liittyvä politikointi ja sen välityksellä tehtävä sääntely on ollut terrorismin sävyttämää 911 ja Munichin olympialaisten kaltaisten tapahtumien johdosta. Erityisesti Yhdysvalloissa ihmiset olivat valmiit uhraamaan oman yksityisyytensä ja kansalaisyhteisönsä suojellakseen kotimaataan 911-tapahtumien seurauksena. Haastattelussa annettujen arvioiden mukaan Yhdysvaltojen hallitus on mahdollisesti mennyt liian pitkälle ja tulevaisuudessa yksityisyys ja yksityisyyden suoja korostuvat nykyistä enemmän poliittisessa päätöksen teossa ja sääntelyssä.

- Haastateltavat toivoivat, että orwellilainen valvontayhteiskunta, jossa kaikki valvonta ja aseet ovat niiden käsissä, jotka kontrolloivat toimintaan, ei voimistuisi.
- Haastattelussa korostettiin sitä, että erityisesti julkisen vallan ja sen toimien tulisi olla mahdollisimman läpinäkyviä.

Monien poliitikkojen keskuudessa on ymmärretty, että poliisi yksinään ei ole riittävä turvallisuuden takaaja. Toisaalta vaikka historiallisessa tarkastelussa turvallisuustoimintojen yksityistäminen on ollut kasvussa, on myös syntynyt poliittisia rajoitteita huonojen esimerkkien johdosta kuten esimerkiksi Lontoon olympialaiset osoittavat.

Yleistä turvallisuutta on paikallishallintojen välityksellä pyritty parantamaan lisäämällä yksityistämistä ja/tai lisäämällä julkisille alueille turvallisuusteknologiaan.

- Turvallisuusteknologiaan, esimerkiksi turvakameroihin, luotetaan, vaikka niiden tehokkuus voidaan kyseenalaistaa.
- Monilla kaupungeilla on rikollisuuden estopolitiikka, jossa on viittauksia yksityisiin turvallisuusalan toimijoihin.

3.3 Yksityistäminen ja ulkoistaminen

Julkisen sektorin tuottamien turvallisuuspalveluiden yksityistäminen jatkuu ja kasvaa edelleen.

- Vaikka kasvu jatkuu, sen mittakaavaa ja laajuutta on todennäköisesti liioiteltu, koska yksityisen turvallisuusalan toimijat ovat omilla virheillään heikentäneet kasvun mahdollisuuksia. Yksityinen turvallisuusala ei siis ole kovin hyvin valmistautunut toiminnan kasvuun ja lisääntyneeseen vastuuseen, jota yksityistäminen tarjoaa.
- Yksityistämässä on maakohtaisia eroja. Esimerkiksi Australiassa se ei ole ollut kovin voimakasta. Poliisien määrää ei ole vähennetty yksityistämisen johdosta.
- Yksityisen turvallisuusalan toimijat suhtautuvat optimistisemmin yksityistämisen lisääntymiseen kuin julkisen sektorin toimijat.
- Toisaalta yksityistämismahdollisuudet ovat toimiala- ja maakohtaisia, sillä esimerkiksi kaupalan turvallisuuteen liittyvät toiminnot ovat jo käytännössä lähes kokonaan yksityissektorin hallussa.
- On kyseenalaista, haluaako suuri yleisö, että suuret yksityiset yritykset vastaavat turvallisuudesta sen sijaan, että sen hoitaisi julkinen sektori. Yhdysvalloissa veronmaksajat eivät myöskään halua maksaa yksityissektorin kustannuksia, jolla on vaikutuksia yksityistämiseen.

On huomioitava, että julkinen sektori voi myös tarjota yksityisiä turvallisuuspalveluja. Tähän liittyen joissakin Yhdysvaltojen osavaltioissa on käytössä ns. off-duty-poliisi toimintamalli. Toimintamallissa yksityinen yritys voi ostaa poliisilta turvallisuuteen liittyviä palveluja, jotka tuotetaan poliisin virka-asussa. Esimerkkeinä voidaan mainita liikenteenohjaus tai yleinen järjestyksen valvonta ostoskeskuksessa. Poliisihenkilöstön ei ole pakko osallistua kyseiseen toimintaan, mutta heille kannustimena toimii parempi palkkio kuin normaalista poliisin työstä saatava palkka. Käytännössä kansalainen ei poliisin ulkoisesta olemuksesta voi tietää, onko kyseessä off-duty-poliisi vai normaali poliisi. Off-duty-poliisit reagoivat tarvittaessa myös muihin havaitsemiin rikoksiin tai niiden yrityksiin, joihin he puuttuisivat myös tavallisia poliisin tehtäviä hoitaessaan.

Kustannusten vähentämisen ja kustannustehokkuuden näkökulmat ovat yksi keskeisistä yksityistämisen argumenteista.

- Yksityisellä turvallisuusalalla on mahdollisuus näyttää, että se pystyy toimimaan julkista sektoria tehokkaammin ja paremmin. Tähän liittyy merkittävä haaste, koska yksityinen turvallisuusala ei perinteisesti ole pystynyt todentamaan ja argumentoimaan omaa tehokkuuttaan ja tarpeellisuuttaan.

- Yksityistäminen jatkaa kasvuaan, mutta on epätodennäköistä, että se olisi tehokkaampi kuin julkinen sektori. Tätä näkökulmaa perustellaan muiden toimialojen esimerkkien valossa.
- Yksityissektori pystyy tekemään jotain tehokkaammin kuin julkinen, mutta kustannus ei voi olla ainoa tekijä, jonka mukaan toimintaa arvioidaan.
- Poliisi on osaava ja tehokas, mutta kallis. Esimerkiksi Australiassa poliisi on yli puolet kalliimpi kuin yksityisen turvallisuusalan toimija. Australiassa poliisin ammatti on lisäksi houkutteleva ammatillinen vaihtoehto, koska poliisiuralla etenemismahdollisuudet joko johtamis- tai erikoisosaamisalueen suhteen ovat hyvät.

Julkisten ja yksityisten toimijoiden yhteistoiminta on monin paikoin haasteellista ja sen johtaminen tehokkaasti vaikeaa, mikä tuota oman värinsä yksityistämiskeskusteluun. Yksityistämisen kasvu edellyttää parempaa integraatiota yksityisen ja julkisen sektorien välillä.

- Osalla julkisen sektorin toimijoista on vaikeuksia nähdä linkitys yksityisen ja julkisen turvallisuustoimien välillä. Eräissä maissa, kuten esimerkiksi Australiassa, poliisien ammattiyhdistys pyrkii hankaloittamaan tehtävien siirtoa yksityisille toimijoille vastustamalla tämän suuntaisia toimenpiteitä. Tähän mennessä he ovat onnistuneet tavoitteessaan hyvin.
- On kuitenkin kasvavaa näyttöä siitä, että julkisen ja yksityisen sektorin yhteistoiminta on hyvä kombinaatio rikosten vähentämiseen. Tästä Esimerkkeinä voidaan mainita sosiaaliturvaan väärinkäytöksiin liittyvät rikos- ja petostutkinnat, jossa todisteiden etsimisen hoitaa yksityissektori, mikä jälkeen julkinen sektori hoitaa prosessin loppuun. Myös pankkiautomaattien uudelleensijoitteluun liittyvä kehitystyö on tuottanut julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyönä hyviä tuloksia ja vähentänyt rikollisuutta. Sydneyn olympialaiset olivat osaltaan hyvä esimerkki toimivasta yhteistyöstä julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä.
- Suuret massatapahtumat edellyttävät yhteistyötä yksityisen ja julkisen sektori välillä. Näissä yksityinen sektori toimii pääasiallisena resurssina, mutta myös poliisia tarvitaan. Käytännössä yksityisen sektorin rooli on turvata omaisuutta ja poliisin estää ja tutkia rikollisuutta. Omaisuuden turvaamisella ja rikollisuuden estämisellä on kuitenkin merkittävä riippuvuusuhde Esimerkiksi se, kuinka yökerho hoitaa turvallisuusasiansa vaikuttaa merkittävästi välittömään lähiympäristöön.
- 9/11 -tapahtuma edesauttoi osaltaan yksityisen ja julkisen sektorin kollaboraation tunnustamista ja hyväksyntään. Yksityisten toimijoiden mahdollisuudet tukea julkisia turvallisuusviranomaisia ovat parantuneet.

Iso-Britanniassa esimerkiksi vallitsee eriäviä mielipiteitä siitä, voidaanko esimerkiksi kokonaisia poliisia asemia yksityistää vai ei. Todennäköisempää kuitenkin lienee, että poliisia asemia ei yksityistetä kokonaan, mutta niiden tiettyjä toimintoja siirretään yksityissektorin hoidettavaksi.

- On selvää, että julkiset resurssit eivät riitä joka paikkaan, jolloin yksityisiä toimijoita tarvitaan.

Poliisit eivät ehdi joka paikkaa, vaikka käyttävätkin entistä kattavammin proaktiivista teknologiaa, joka puolestaan mahdollistaa rikosten ennakoitua.

- Itse asiassa on joitakin toimintoja, joita poliisi suorastaan haluaisi yksityistää, jolloin he voisivat paremmin keskittyä omiin ydintehtäviinsä. Näitä tehtäviä ovat muun muassa tukitoiminnot, IT, petosten/huijauksen tutkinta, rikostekninen tutkinta tai partiointi ja yleinen näkyminen katukuvassa.

Poliisin lisäksi turvallisuustoimien yksityistäminen voi kohdistua myös vankiloihin. Tämä ei kuitenkaan ole välttämättä järkevää, koska vankilassa olo aiheuttaa tiettyjen kansalaisoikeuksien ja vapauksien menettämistä, jolloin yksityisten toimijoiden rooli kyseisten toimien valvojana on problemaattista.

Turvallisuuspalveluiden ulkoistaminen jatkuu myös yksityissektorilla ja niissä julkisen palvelun organisaatioissa, jotka eivät itse tuota turvallisuuspalveluita.

- Ulkoistaminen tähtää ennen kaikkea turvallisuuspalveluiden kustannusten alentamiseen.
- Tämä etäännyttää turvallisuustoiminnan entisestään organisaation ydintoimista ja vaikeuttaa osaltaan turvallisuusasiantuntijoiden mahdollisuuksia vaikuttaa organisaation toimintamalleihin.
- Tyypillisesti organisaatioissa turvallisuuteen liittyvää toimintaan johdetaan toimitilapalvelut toiminnon alaisuudessa (engl. facility management).

3.4 Teknologian kehittyminen

Organisaatiot ovat tehneet merkittäviä investointeja turvallisuusteknologiaan. Turvallisuusteknologian toimialana ja siihen kuuluvien yritysten todettiin olevan vahvoja ja merkittäviä toimijoita.

- Organisaatiot ovat käyttäneet turvallisuusteknologiaa ennen kaikkea kustannusten vähentämiseen, jolloin mekaanista miestyövoimaa on korvattu teknologiaratkaisuilla esimerkiksi tietulleihin tai kaupasta varastamiseen liittyen.
- Trendi on pikemminkin enemmän turvallisuutta kuin vähemmän turvallisuutta. Turvallisuutta ollaan kuitenkin kasvattamassa ennen kaikkea lisäämällä teknologiaratkaisuja eikä ihmistyövoimaa.
- Globalisaatioon liittyen maan kehittyneisyyden todettiin vaikuttavan teknologiaratkaisuiden halettavuuteen. Kehittyvillä markkinoilla ihmistyövoima on edelleen halvempaa kuin teknologiaratkaisut, mutta kuinka kauan. Kun toiminnan kustannukset tippuvat tai ylittävät tietyn raja-arvon, on sillä vaikutuksia turvallisuusratkaisuihin kuten esimerkiksi turvakamera vai ihminen paikanpäällä tarkastelu osoittaa.

Tieteellinen näyttö teknologiaratkaisujen tehokkuudesta estää tai vähentää rikoksia on kuitenkin vähäinen. On käytetty huomattavia määriä rahaa teknologiaratkaisuihin, jotka eivät toimi tai eivät ole tehokkaita.

- Teknisesti tarkasteltuna teknologiaratkaisut ovat kuitenkin selkeästi parantuneet ja halventuneet. Esimerkiksi turvakamerat ovat nykyään selvästi halvempia ja tuottavat laadukkaampia ku-

via kuin aiemmin. Aiemmin muun muassa suurin osa hälytyslaitteiden antamista hälytyksistä oli vääriä.

- Turvallisuusalan teknologiaorientoituneisuus täytyisi siirtyä käyttäytymisen ymmärtämiseen. Teknologian täytyisi toimia tukena, ei olla päätarkoitus. Rikollisen käyttäytymisen ymmärtämiseen ja sen tutkimiseen ei kuitenkaan ole panostettu riittävästi yksityisen turvallisuusalan näkökulmasta.
- Nykyisin suuri osa turvallisuusteknologiasta on näkymättömissä, jolloin rikolliset eivät tunnista tai näe kyseisiä ratkaisuja. Tämän johdosta rikolliset eivät myöskään pelkää näitä turvallisuusratkaisuja, jonka johdosta ne eivät vähennä rikollisuutta.

Yksityisen turvallisuusalan henkilöstö ja heille annettava opetus ei kykene tuottamaan riittävää osaamista erilaisten turvallisuusteknologioiden hallitsemiseen.

- Turvallisuusalan asiantuntijoiden pitäisi pystyä hankkimaan heidän tarkoituksiinsa parhaiten soveltuvat teknologiaratkaisut ja valvomaan, että saivat sitä, mistä he maksavat. Tämä tarkoittaa sitä, että heidän tulisi kyetä ymmärtämään, kilpailuttamaan, tilaamaan ja hallinnoimaan eri teknologiaratkaisuja, vaikka heillä ei olisi syvällistä teknologista osaamista.
- Tämän prosessin hallintaa vaikeuttaa myös se, että teknologiaratkaisuja ja miestyövoimaa voidaan ostaa erillisinä ratkaisuinä tai kokonaispakettina.

Turvallisuusteknologian integroituminen osaksi laajempia systeemejä kasvattaa kokonaisjärjestelmien kompleksisuutta. Tulevaisuudessa on entistä suurempia vaikeuksia saada nykyisin irralliset teknologiaratkaisut toimimaan yhtenä kokonaisuutena tai integroitua niitä osaksi organisaation muita järjestelmiä.

- Kompleksisuuteen liittyen yritykset toimivat yhä enemmän myös monikanavaympäristöissä, jotka asettavat uusia haasteita myös turvallisuusratkaisuille. Esimerkiksi kaupan alalla tuotteita voidaan ostaa verkossa ja ne voidaan tuoda kotiin tai hakea kaupasta. Kuhunkin ostoprosessin vaiheeseen liittyy erilaisia turvallisuusriskejä, jotka aiheuttavat omia haasteitaan turvallisuuden näkökulmasta.

Ostamiseen liittyen on ennustettu, että transaktioiden määrät kasvavat, mutta yksittäisen ostoksen rahallinen arvo pienenee. Tämän johdosta turvallisuustoimia voidaan joutuva tarkastelemaan uudessa valossa, koska turvallisuuteen liittyvät kustannukset mitoitetaan turvattavan kohteen arvon mukaan. Vähäarvoiseen omaisuuteen ei kannata kohdistaa kalliita turvallisuusratkaisuja.

Teknologiaan liittyvät riskit muuttuvat nopeasti ja ovat riippuvaisia laite tai jakelukanavasta. Jatkuvasti tulee esiin uusia seikkoja ja teknologiaan liittyviä turvallisuusuhkia, joita organisaatioiden pitää huomioida. Esimerkiksi kaupan alan mobiili maksaminen tai itsepalvelumaksuperiaatteella toimivat pikakassat, joissa asiakas itse skannaa ostoksensa ja suorittaa maksun, synnyttävät uudenlaisia turvaallisuusriskejä.

- Teknologia on osaltaan myös luonut uutta rikollisuutta tuomalla markkinoille pieniä, helposti varastettavia, kalliita, haluttavia ja helposti jälleenmyytäviä laitteita kuten älypuhelimia.

Nykyään voidaan toteuttaa teknologian avulla ympäristöjä, joissa on (lähes) mahdotonta tai todella vaikeaa tehdä rikoksia. Näihin ympäristöihin liittyy kuitenkin merkittäviä haasteita esimerkiksi yksityisyyden suojan osalta.

- Tieto- ja kyberturvallisuuteen liittyvän datan ja yksityisyyden suojaaminen korostuu tulevaisuudessa entuudestaan. Näihin yksityinen turvallisuusala ei ole kovin hyvin valmistautunut.
- Tosin esille on nostettu se asia, että nykyisin tietoverkossa monet yksityisyyteen liittyvät tiedot ovat täysin avoimia ja kaikkien saatavilla. Tämä aiheuttaa ristiriitoja yksityisyyden suojaan liittyen. Jossain tapauksissa avoimesti saatavilla olevat tiedot voivat myös auttaa ja jopa pelastaa ihmishenkiä, kuten useat esimerkit sairastai- tai onnettomuustapauksista todistavat. Keskustelua yksityisyyden suojasta ja turvallisuudesta ei ole vielä käyty loppuun.

3.5 Menetelmät ja metodologiat

Yksityiset turvallisuusalan yritykset pystyvät tekemään edelleen hyvää liiketuloa, vaikka ne eivät kiinnitä riittävästi huomiota turvallisuustoiminnan tehokkuuden mittaamiseen.

- Turvallisuusalan toimijoiden tulee tulevaisuudessa paremmin pystyä argumentoimaan oma roolinsa tuloksetekijänä osana yrityksen ja organisaation muita toimintoja. Nykyisin se ei ole onnistunut tässä kovin hyvin. Toisaalta joidenkin argumenttien mukaan turvallisuusalan toimijoiden ei myöskään ole tarvinnut kunnolla todistaa sitä, että he ovat tehokkaita ja hyviä.
- Mitä hyötyä eri turvallisuustoimista todellisuudessa on ja kuinka tehokkaita ne ovat? Jos yksityisen turvallisuusalan toimijat eivät pysty näihin kysymyksiin vastaamaan, heidän asemansa ja arvostuksensa jatkaa laskuaan tasolta, johon väliaikaisesti kohottiin 911-tapahtumien jälkeen.
- Omaisuuden turvaaminen riippuu omaisuuden arvosta ja turvaamisen kustannuksista. Ei ole järkevää turvata halpaa omaisuutta kalliilla turvaratkaisuilla.

Yksityisellä turvallisuusalalla on suurta tarvetta empiiriseen näyttöön perustuvalla tutkimuksella.

- Yleisesti oletetaan, että yksityiset turvallisuusratkaisut toimivat hyvin. On kuitenkin vain vähän empiiristä näyttöä siitä, että näin todella on ja että suorittavan tason -työntekijät voivat aidosti sanoa työskentelevänsä tehokkaasti. Tässä on suuri ero poliisitoimintaan verrattuna, koska poliisitoiminnan tehokkuutta arvioidaan selvästi tarkemmin ja sillä on pitkät perinteet.
- Tutkimuksella tulisi pyrkiä ymmärtämään nykyisten turvallisuusratkaisuiden rajoitteet ja selvittää, mikä oikeasti toimii ja mikä ei. Tutkimuksella tulisi olla myös liityntä ihmisten käyttäytymisen tutkimiseen.
- Kehittyneemmät turvallisuuteen liittyvät tutkimusmenetelmät, kuten *situational crime prevention*, *crime mapping*, *environmental crime* -analyysit, turvakameroihin liittyvät tutkimukset, väarennöstutkimukset ja ylipäätään systemaattiseen analysointiin ja tutkimustoimintaan perustuvat tehtävät, eivät tulevaisuudessa ole sidoksissa vain poliisien tekemään työhön. Saatavilla on teorioita ja toimintamalleja, joita voitaisiin soveltaa myös yksityisellä turvallisuusalalla. Alan toimijoilla ei

kuitenkaan ole osaamista ja koulutusta näihin metodeihin, joten nämä jäävät yksityissektorilta huomioimatta. Yksityinen turvallisuusala ei edes seuraa kovin tarkkaavaisesti, mitä tieteessä tapahtuu.

Turvallisuusalan kompleksisuuden lisääntyessä senioritason tutkimusosaamista omaavia asiantuntijoita tarvitaan jatkossa entistä enemmän. Myös poliisivoimista, jotka tutkimukseen ja analysointiin liittyen ovat yksityistä puolta paremmin resursoituja, löytyy vain vähän todellisia tutkimusosaajia.

Valtion rooli yksityisen turvallisuusalan tutkimuksen rahoittajana ja investoijana on vaatimatonta erityisesti Yhdysvalloissa. Maassa vallitsevan yleisen ajattelumallin mukaan se, miten yksityiset toimijat rahoittavat omaan toimintaansa liittyvää tutkimusta, on näiden toimijoiden oma asia ja huolenaihe.

3.6 Globalisaatio

Vaikka rikollisuus on globalisoitunut ja hyökkäyksiä voidaan nykyisin tehdä hyvinkin kaukaa ja välittömästi esimerkiksi kyber- ja verkkohyökkäyksin, haastatteluissa haluttiin tuoda esille että perinteiset turvallisuusriskit kuten varastaminen, vandalismi sekä pankki- ja arvokuljetusryöstöt, ovat edelleen valideja ja aiheuttavat merkittävän osan turvallisuusriskeistä ja -ongelmista.

Globalisaatio näkökulmaan liittyen esiin nousivat seuraavat näkökulmat:

- Yksityisen turvallisuusalan toimijoilla on haasteita ymmärtää, miten globalisaatio vaikuttaa heidän toimiinsa.
- Globaalit monikansalliset yritykset ja brändit ovat etsimässä ratkaisuja, joissa turvallisuuteen liittyvät teknologia ja miestyövoima voidaan linkittää osaksi organisaation toimintaa läpi koko maailman. Esimerkiksi monikansallisten yritysten logistiikkapalvelut ovat 24/7 -toimintaa ja sisältävä maailmanlaajuisen toimintaketjun.
 - Monikansalliset suuryritykset edellyttävät samaa turvallisuustasoa ympäri maailman, mikä vaikuttaa myös yksityisen turvallisuusalan markkinoihin. Tämä synnyttää kysyntää myös monikansallisille suurille yksityisen turvallisuusalan yrityksille, jotka pystyvät tarjoamaan omia palvelujaan tasalaatuisesti ympäri maailman. Onkin oletettavaa, että tulevaisuudessa suuret turvallisuusalan yritykset vievät vielä suuremman osan yksityisen turvallisuusalan markkinoista länsimaissa.
 - Kun globaalit yksityisen turvallisuusalan yritykset siirtyvät operoimaan maihin, joiden toimintaympäristö ei vastaa länsimaita (esim. Kiina), voi heille tulla jännitteitä paikallisen julkisen vallan kanssa.
 - Yksityisen turvallisuusalan yritysten rooli eri maiden rajoja ylittävän rikollisen toiminnan ehkäisijänä on vielä ratkaisematta. Tähän toimintaan liittyen yksityisten yritysten rooli liittyy lähinnä tuotteiden ja materiaalien alkuperän jäljittämiseen, eikä niinkään perinteisiin maarajoihin liittyviin rikoksiin kuten ihmiskuljetukseen. Yritysten motiivina on esimerkiksi tuotemerkkien suojaaminen väärennöksiltä tai varmistuminen siitä että tuot-

teiden valmistukseen käytettävät raaka-aineet täyttävät niille asetetut kansainväliset ehdot. Jonkin asia voi olla laitonta jossain maassa ja tätä laittomuutta pyritään hävittämään pitkän logistiikkaketjun avulla. Yritykset voivat halutessaan ottaa aktiivisen roolin logistiikkaketjuun liittyvissä rikoksissa ja kantaa yhteiskuntavastuuta, jos näin haluavat.

- Globalisaatioon liittyen online-maailma on koko ajan hyökkäyksen kohteena. Haastatteluissa esimerkkinä mainittiin muun muassa erään kaupan alan toimijan serverin vaihdos, jolloin muutamien minuuttien aikana sitä vastaan kohdistettiin tuhansia hyökkäyksiä.
- Globalisaatioon liittyvissä näkökulmissa korostuivat näkemykset, joiden mukaan globalisaatio vaikuttaa eri maissa eri tavoin. Tähän näkökulmaan sisältyvät sekä eri maiden erilainen sääntely että myös erilaiset käytännöt.
 - esimerkiksi globalisaation vaikutukset ovat alkaneet enenemässä määrin näkyä Yhdysvalloissa. Aiemmin maa oli käytännössä melko eristäytynyt, koska sillä on maarajaa vain Kanadan ja Meksikon kanssa.
 - Maarajoihin liittyen, jotkin rikokset noudattavat erilaista mallia maarajojen läheisyydessä (esim. tiettyjen automallien varkaudet. Tällä on vaikutusta yksityiseen turvallisuusalaan.
- Globalisaatio on merkittävästi helpottanut ja edesauttanut kommunikointia eri maailman kolkkien välillä. Parantuneen kommunikoinnin johdosta myös huonot uutiset eri puolilta maailmaa kulkeutuvat nopeasti läpi koko maailman. Tällöin uutiset muualta maailmasta kuten Intian joukkoraiskaukset herättävät huolta myös sellaisissa maissa, joissa kyseisen kaltaisten tapahtumien todennäköisyys on selvästi epätodennäköisempää. Tämän kaltaiset tapahtumat saavat kysymään, voisiko tämä tapahtua täälläkin? Käytännössä globalisaatio edesauttaa näkemään turvallisuusuhkia, joita emme ole omassa maassamme aiemmin tiedostaneet. Vapaamman kaupan ja liikkuvuuden ansiosta asioista puhutaan enemmän ja asiat on näkyvämpiä kuin aiemmin.
- Kehittyvien maiden markkinoilla väestö luottaa enemmän yksityiseen turvallisuusalaan kuin poliisiin. Tässä on huomattava ero länsimaihin verrattuna. Kolonisaatio vaikuttaa edelleen paikallisten ihmisten asenteisiin ja poliisin tapaan toimia. Kolonisaation aikaan poliisin päätehtävä oli valtion omaisuuden turvaaminen eikä yleisen turvallisuuden takaaminen. Tämän periaatteen vaikutukset heijastuvat edelleen asenteisiin.
 - Kehittyvissä maissa rikkaat asuvat gate-community asuinalueilla ja ostavat oman turvallisuutensa yksityisiltä yrityksiltä, koska poliisi ei pysty tarjoamaan heille riittävää turvaa. Näillä markkinoilla myös paikalliset pienet ja keski-suuret turvallisuusalan yritykset ovat kasvaneet omaksumalla turvallisuuteen liittyvän länsimaisen toimintamallin.
 - Kehittyvissä maissa rikkaiden ja köyhien välinen ero on kasvamassa ja rikkaat pystyvät sulkemaan köyhät pois omilta alueiltaan. Tulevaisuudessa on tärkeää varmistaa se, ettei tämä kahlitajako voimistu liikaa.
 - Kehittyvillä markkinoilla yksityisen turvallisuusala tulee kasvamaan nopeammin kuin länsimaissa, mutta oletettavasti kasvu kohdistuu pikemminkin henkilötyöhön kuin teknologiarat-

- Kehittyvillä markkinoilla julkisen ja yksityisen sektorin sekoittuminen on vaikeampaa, koska kolonialistiseen malliin nojautuen julkinen valta turvaa edelleen enemmän valtion kuin kansalaisten etua.
- Yksityiset armeijat konfliktialueilla ja konflikteihin jälkeisillä alueilla ovat osaltaan myös yksityistä turvallisuusalaa.

3.7 Henkilöstön ja johtajien osaaminen sekä yhteistyö eri toimijoiden välillä

Aiemmin yksityisen turvallisuusalan organisaatioiden johtotehtävissä oli paljon entisiä poliiseja ja sotilashenkilöstöä. Nykyisin esimerkiksi Yhdysvalloissa entisiä poliiseja tai sotilashenkilöstöä ei merkittävässä määrin enää ole kaupan alan turvallisuustehtävissä. Haastatteluissa argumentoitiin sitä, että ne poliisit ja sotilaat, jotka siirtyvät yksityiselle turvallisuusalalle, eivät ole oman alueensa parhaita työntekijöitä vaan pikemminkin jäädyttelijöitä.

Yksityisen turvallisuusalan organisaatioiden johtajistossa havaittu demograafinen muutos on toteutunut kahdella eri tavalla.

- Vanhoja poliiseja ja sotilashenkilöstöä on korvattu henkilöillä, jotka ovat pikkuhiljaa kohonneet yksityisissä turvallisuusorganisaatioissa ylöspäin. Koska aiemmin oli tarjolla vain vähän formaalia koulutusta yksityiselle turvallisuusalalle uralla eteneminen oli mahdollista vain käytännön kokemusta keränneelle henkilölle. Turvallisuusalan yrityksissä keskityttiin oman henkilöstön valintaan, kouluttamiseen ja orientoitumiseen.
- Tänä päivänä yritykset kierrättävät omia johtajiaan organisaatioidensa eri toiminnoissa ja rekrytoivat uusia johtajia, mikäli nykyiset johtajat eivät ylitä tai tuota asetettujen tavoitteiden mukaisia tuloksia. Tämä on mahdollistanut ja johtanut entistä parempien ja osaavampien resurssien tulon myös turvallisuusalalle erityisesti sisäisen johtajakierrätyksen johdosta. Nämä uudet resurssit ovat tuoneet uusia ideoita turvallisuusalalle, koska heillä ei ole taakkana alan historiallisia rasitteita ja käytänteitä.

Toisaalta turvallisuus ei ole kiinnostava aihealue ylimmän johdon näkökulmasta ja liiketoiminnasta vastaavilla johtajilla ei ole esimerkiksi osaamista vaatia tehokasta hävikin vähentämistä. Osaamisen kasvattaminen edellyttäisi hävikin vähentämisen ja turvallisuuden nykyistä parempaa huomioimista business-koulujen opinnoissa, sillä muutoin mikään ei muutu.

Liian suuret koulutusvaatimukset, esimerkiksi sääntelyn kautta, söisivät yksityisen turvallisuusalan kustannustehokkuuden. Toisaalta alan professionalisoituminen edellyttäisi lisääntynyttä koulutusta. Tasapainon löytäminen riittävän osaamisen, minimi koulutuksen sekä riittävän hyvän turvallisuusosaamisen välillä on herkä yhtälö.

- Kuinka muuntaa turvallisuusala ja sen työpaikat aidoksi ammatiksi ja ammattikunnaksi? Nykyisin yksityinen turvallisuusala houkuttelee ”heikkolaatuisia” resursseja, jotka ovat etsimässä ly-

hytaikaisia töitä.

- Alalla ei ole selviä urakehitysmahdollisuuksia Kuka tahansa saa töitä turvallisuusala, koska alalle tulon kriteerit ovat hyvin alhaiset tai niitä ei ole lainkaan.

Asenteiden suhteen yksityinen turvallisuusala on konservatiivinen ja primitiivinen, samalla tavalla kuin poliisien toiminta oli aiemmin

- Poliisien toimintaa on parannettu ja kehitetty systemaattisen tutkimuksen avulla, kun taas yksityinen turvallisuusala on tehnyt vain vähän systemaattista kehittämistä. Esimerkiksi Yhdysvalloissa poliisiorganisaatiot ovat siirtyneet top-down -mallista bottom-up -malliin sekä hajautettuun organisaatioon.

Yksityisellä turvallisuusalalla toiminnan kehittäminen on merkittävässä määrin perustunut muiden toimijoiden vertailuanalyysiin (ns. benchmarking) ja kopiointiin. On otettu oppia historiasta ja tähän mennessä parhaaksi todetuista käytännöistä.

- Turvallisuuteen liittyvät päätöksentekoprosessit eivät kuitenkaan perustu kriittisesti tutkittuun tietoon ja syvälliseen pohdintaan, vaan käytännön kokemukseen. Ilmeisesti päätökset ovat kuitenkin olleet enemmän oikeassa kuin väärässä, mutta kyse on organisaation toiminnan tehokkuudesta ja sen optimoinnista, joka edellyttää tutkittua tietoa. Parhaatkin käytännöt ovat kuitenkin ”tehottomia”, jos niiden taustalla ei ole kriittisesti tutkittua tietoa.

Yksityiset yritykset ovat tuloksenteko liiketoiminnassa ja organisaation suorittamat turvallisuustoimet ovat tukemassa tätä tehtävää.

- Turvallisuudesta vastaavat johtajat ymmärtävät paremmin tuloksentekonäkökulman tukemista, kun taas alemmat suorittavan tason turvallisuustyöntekijät eivät kunnolla ymmärrä turvallisuustoimien ja liiketoiminnan välistä riippuvuussuhdetta ja siitä muodostuvaa kokonaisuutta.
- Tehokkuuden mittaamiseen yhteydessä suorittavan tason turvallisuustyöntekijät pelkäävät omien työpaikkojen puolesta.

Erilaisia turvallisuusriskejä ja -uhkia, joita turvallisuusasiantuntijoiden ja -johtajien tulee hallita, on huomattava määrä. Esimerkkeinä näistä voidaan mainita kaupan alalta varastaminen, luottokorttiosojen kuunteleminen, aukioloaikojen jälkeiset ryöstöt, väärennetty raha, rahansiirrot sekä verkko-ostamiseen ja -palveluihin liittyvät riskit.

- Turvallisuusriskit ovat monikanavaisia, joten turvallisuustoiminnassa ei enää voida keskittyä vain yhteen jakelukanavaan. Monikanavaisuus ja erilaiset turvallisuusuhat asettavat haasteita osaamiselle.
- On hyvä huomioida, että aina tulee olemaan erilaisia käsityksiä siitä, mitä riskejä turvallisuusalan toimijoiden tulee hallita ja osata.

Toimialan pitää pystyä olemaan nykyistä avoimempi ja toimimaan yhdessä muiden toimialojen kanssa. Nykyisin toimiala on varsin sulkeutunut.

- Esimerkiksi kaupan alan yritysten kesken on olemassa turvallisuuteen liittyvää yhteistyötä. On muun muassa useita säännöllisesti kokoontuvia työryhmiä, jotka avoimesti jakavat tietoa siitä, kuinka rikoksia pyritään estämään. Yhteistyöhön liittyen joitakin liikesalaisuuksia, esimerkiksi liikevaihtoa, kuitenkin pidetään yllä. Lisäksi yleisenä periaatteena on, että toisten liiketiloihin ei mennä.

3.8 Rikolliset ja heidän osaaminen

Perinteiset rikolliset ja rikokset ovat yrityksille suurimpia uhkia, koska suurin osa rikollisista ja heidän osaamisestaan muuttuu hitaasti.

- Valtaosalla rikollisilta ei ole suurta kiinnostusta etsiä ratkaisuja uusien turvallisuusteknologioiden voittamiseen, sillä perinteiset rikosmenetelmätkin tuottavat tuloksia.

Yksityisen turvallisuusalan ratkaisuissa olisi tärkeää saavuttaa sopiva tasapaino siinä, että rikoksentekijät saadaan kiinni, mutta samalla ei turhaan ärsytetä tavallisia asiakkaita.

- Tässä yhteydessä täytyy muistaa, että turvaratkaisujen kehittäjät eivät itse ole rikollisia ja sitä kautta kohderyhmää, joten he eivät yleensä ymmärrä kunnolla, kuinka rikolliset käyttäytyvät.
- Rikolliset voivat olla kokopäivä- tai osapäivärikollisia, jotka pohtivat, mitä varastetaan ja missä rikoksia tehdään. Yksityisen turvallisuusalan tulisi omilla ratkaisuillaan vaikuttaa näihin valintoihin hyödyntämällä hyviä teorioita ja käytäntöjä.
- Rikollisen pitäisi 1) nähdä turvatoimet, 2) täytyisi ymmärtää niiden vaikutukset ja mahdollisuudet ja 3) pelätä niiden johdosta kiinni jäämistä. Muutoin turvallisuusratkaisut ovat tehottomia.

3.9 Mielikuvat ja imago

Yksityisellä turvallisuusalalla on merkittävä imago-ongelma. Alan asema, arvostus ja alaan liittyvät mielikuvat ovat heikentyneet suhteellisen nopeasti verrattuna 911-tapahtuman jälkeen parantuneeseen tilanteeseen.

- Turvallisuus nousee esille silloin, kun jotain merkittävää turvallisuuteen liittyvää tapahtuu, kuten 911-tapahtumat tai tietojärjestelmiin liittynyt Y2K-ongelma. Koska lähiaikoina tämän tyyppisiä tapahtumia ei ole sattunut, vallitsee eri toimijoiden keskuudessa käsitys ”miksi investoida ja tuhlaa rahaa kun mitään ei ole ongelmia”.

Esimerkiksi Australiassa poliisin tulisi selvästi paremmin tunnustaa yksityisen turvallisuusalan rooli ja ymmärtää, että rikosten vähentäminen edellyttää tiivistä yhteistyötä julkisen ja yksityisen sektorin välillä.

- Toisaalta yksityisen turvallisuusalan tulisi myös paremmin tunnistaa oma roolinsa ja vastuunsa rikosten ehkäisyssä pelkän omaisuuden suojaamisen sijaan.

Alan arvostuksen kasvattamiseen ja imagon parantamiseen auttaisivat hyvät onnistumistarinat, sillä menestys luo menestystä.

3.10 Toimialan keskittyminen suurille monikansallisille yrityksille

Tarjouskilpailut ovat usein liian haasteellisia ja rankkoja pienille alueellisille yksityisen turvallisuusalan yrityksille. Heillä ei ole riittäviä resursseja edes osallistua, saati sitten voittaa tarjouskilpailuja suurilta monikansallisilta yksityisen turvallisuusalan yrityksiltä.

- Tämä on johtanut suuriin ongelmiin siinä, että tarjouskilpailun voittajat eivät aina pysty tarjoamaan luvattua palvelua, minkä esimerkiksi Lontoon olympialaiset osoittivat.

Toisaalta pienet ja keskisuuret turvallisuusalan yritykset (pk) pystyvät muuttumaan ja mukautumaan suuria toimijoita nopeammin. Pk-yrityksillä on kuitenkin resurssiongelma verrattuna isoihin monikansallisiin toimijoihin.

- Esimerkiksi suuret turvallisuusalan yritykset ovat kyenneet investoimaan turvallisuusteknologiaan merkittävästi, mihin pk-yritykset eivät ole kyenneet samassa mittakaavassa vastaamaan.

3.11 Vastuukysymykset

Vastuukysymyksillä ja sitä kautta myös vakuutusyhtiöillä on jonkinasteinen intressi ja vaikutus yksityiseen turvallisuusalaan.

- Esimerkiksi Yhdysvalloissa yksityishenkilöiden on mahdollista nostaa syyte yritystä vastaan, mikäli yritys ei ole hänen mielestään tehnyt riittäviä toimia turvallisuuden varmistamiseksi omassa toimintaympäristössään.
- Tämän johdosta onkin huomioitava, että osa yritysten turvallisuuteen liittyvistä toimista on kohdistettu vähentämään vastuukysymyksiin liittyviä oikeusprosesseja.

Siviilioikeuden kautta yrityksillä on mahdollista ajaa turvallisuuteen liittyviä oikeusprosesseja rikosoikeutta nopeammin, joka avaa yksityisen turvallisuusalan yrityksille liiketoimintamahdollisuuksia esimerkiksi petosten tutkimuksiin liittyen.

3.12 Villit kortit ja heikot signaalit

Topi – tulevaisuudentutkimuksen oppimateriaali www.tulevaisuus.fi -verkkopalvelun mukaan *villi kortti* ja *heikko signaali* -termit voidaan määritellä seuraavasti (Rubin, 2004):

Villi kortti: ”Yllättävästi ilmaantuva muutostekijä, joka muuttaa tapahtumisen kehityskulun epävarmaksi. Villin kortin ominaisuuksiin kuuluu se, että sen tapahtumisen todennäköisyys on matala, mutta jos/kun se tapahtuu, sen vaikutukset tulevaan kehitykseen ovat huomattavat.

Villillä kortilla ei ole historiaa, ts. sen tapahtumista ei voida ennakoida minkäänlaisten historiallisten/aikasarjoihin liittyvien ilmiöiden tai lainomaisuuksien avulla.”

Heikko signaali: ”Sellainen yksittäinen ilmiö tai tapahtuma tai toisiinsa liittyvien erillisten ilmiöiden tai tapahtumien joukko, joka ei välttämättä tapahtuessaan vaikuta tärkeältä tai ole laaja, mutta jolla on tulevaisuuden muodostumisen kannalta tärkeä tai jopa ratkaiseva merkitys. Heikko signaali on ensimmäinen ilmaus muutoksesta – tulevan laajemman muutoksen ensioire – tai se voi olla juuri se sysäys, joka muuttaa tapahtumien kulkua ratkaisevasti erilaiseen suuntaan. Sen yhteyttä tulevaan tilanteeseen ei välttämättä voida perustella tilastollisesti uskottavalla jatkuvuudella kuten historiallisella aikasarjalla. Heikkojen signaalien jäljittäminen ja erilaisten ilmiöiden ymmärtäminen heikoiksi signaaleiksi muodostaa yhden haastavimmista tulevaisuudentutkimuksen osa-alueista. Heikon signaalien jäljitys edellyttää useiden erilaisten ilmiöiden/ilmiöalueiden tuntemusta ja tarkastelua, jossa on erotettava subjektiivisesti ja objektiivisesti uudet ilmiöt.”

Yksityisessä turvallisuusalassa ei sinänsä ole mitään uutta, ja sen tarjoamia palveluita on ollut saatavilla jo pitkään. Historian saatossa on myös sattunut useita erityyppisiä ja yllättäviä turvallisuuteen liittyviä tapahtumia kuten terroristi-iskut Münchenin olympialaisissa tai 911-lentokoneiskut Yhdysvalloissa. Tämän johdosta osalle haastateltavista oli vaikea keksiä *villi kortti* ja *heikko signaali* -teeman alaisuuteen liittyviä asioita, jotka muuttaisivat merkittävästi yksityistä turvallisuusalaa. Villeihin kortteihin ja heikkoihin signaaleihin liittyen haastateltavat kuitenkin nimesivät seuraavia näkökulmia:

- Teknologiahätköisinä uhkina nähtiin kyber- eli verkkohyökkäykset, joilla pyritään vahingoittamaan tai käyttämään oikeudettomasti tietojärjestelmää tai tietoverkkoa erityisesti sellaisissa tapauksissa, jotka sulkevat kokonaisia verkkopalveluita yhdeltä tai useammalta toimijalta tai kokonaisen tietoverkon tai sen osia. Todettiin, että kyberhyökkäysten uhka voisi kasvaa tulevaisuudessa merkittävästi, mikäli saataville tulee teknologiaa, joka mahdollistaa sen, että kuka tahansa ilman suurempaa teknistä osaamista voi tehdä hyökkäyksiä tietoverkoissa.
- Merkittävä terrori tai muu vastaava uhka/teko/tapahtuma, joka kattaa joko suuria maantieteellisiä alueita tai joka muutoin on mittakaavaltaan suuri yksittäinen isku. Esimerkkeinä mainittiin muun muassa laajat kirjepommi-iskut, lentokoneisiin kohdistuneet iskut, laajamittaiset veden tai ruoan saastuttamiset useissa osissa maata bioterrorismin muodossa. Toisaalta tässä yhteydessä esiin nousivat myös 911-tapahtumien yksityiselle turvallisuusalalle aiheuttamat vaikutukset, jotka eivät kuitenkaan synnyttäneet merkittävää lisäkysyntään yksityisille turvallisuuspalveluille. Näiden terroristitapahtumien vaikutukset kanavoituivat esimerkiksi Yhdysvalloissa pikemminkin valtiovallan ja julkisen sektorin toiminta lukuun ottamatta muutoksia lentokenttien turvatarkastustoimintaan. Myös yksittäisten tai muutamien henkilöiden aiheuttamat kuolemiin johtavat ampumistapahtumat esimerkiksi ostoskeskuksissa mainittiin myös tässä yhteydessä.
- Valtion tai talouden täydellinen romahtaminen tai muu merkittävä kriisi, joka lamaannuttaa va-

kaan yhteiskuntajärjestyksen. Kyseisen kaltaiset tapahtumat vaikuttivat kuitenkin tällä hetkellä haastateltavissa kohdemaissa (USA, UK ja Australia) erittäin epätodennäköiseltä, mutta toisaalta taas viime päivien Ukrainan kriisi on osoittanut, että tapahtumat voivat eskaloitua hyvinkin nopeasti. Tähän liittyen uhkakuvina nousivat esiin julkisen talouden merkittävät säästöt, jonka johdosta julkisia toimintoja on säästöjen johdosta pakko toteuttaa. Tällöin nykyistä merkittävämpi osa esimerkiksi poliisille nykyisin kuuluvista tehtävistä voitaisiin siirtää yksityisen turvallisuusalan toimijoille.

- Terrori-iskujen, valtion tai talouden täydellisen romahtamisen lievempänä muotona nähtiin erilaiset protestit liittyen esimerkiksi ympäristö- tai talousasioihin kuten esimerkiksi Occupy Wall Street/Vallatkaa Wall Street -protestiliike, joka vastustaa talouden valtaa ihmisiin.
- Nuorten aikuisten, 15–25 -vuotiaiden miesten todettiin olevan ongelmien aiheuttajana merkittävässä roolissa. Mikäli tyytymättömyys heidän joukossaan kasvaa merkittävästi, voi sillä olla arvaamattomia vaikutuksia yksityiseen turvallisuusalaan.
- Huomattavat muutokset sääntelyssä tai lainsäädännössä voivat aiheuttaa merkittäviä muutoksia yksittäisen turvallisuusalaan. Esimerkkinä tällaisesta kehityskulusta mainittiin 20/80 -sääntöön perustuva progressiivinen sääntely, joka aiheuttaa suurempia sanktioita ongelmayrityksille. Kyseistä sääntelymallia on aiemmin kuvattu muutostekijät-osiossa. Sääntelyyn liittyvissä näkökulmissa korostettiin, että turvallisuutta ei tehdä vain turvallisuuden nimissä, vaan siten pyritään myös välttämään *liability*-syytteitä, jotka erityisesti Yhdysvalloissa vaikuttavat yksityisten yritysten toimintaan.
- Järjestäytyneen rikollisuuden merkittävä kasvu ja/tai sen siirtyminen uusille aloille. Esimerkkeinä uusista aloista mainittiin villi- tai uhanalaisten eläinten salakuljettaminen ja näiden vaikutus turvallisuustoimintaan esimerkiksi lentokentillä ja satamissa. Todettiin, että nykymuodossaan yksityinen turvallisuusala ei pysty todennäköisesti vastaamaan tämän tyyppisiin haasteisiin.

4. JOHTOPÄÄTÖKSET

Yksityiseen turvallisuusalaan on Suomessa kohdistunut vain vähän tutkimusta ja tähän mennessä tutkimus on keksittyyn tarkastelemaan lähinnä lainopillisia tai asiakasarvoon liittyviä näkökulmia. Yksittäiset yksityisen turvallisuusalan tulevaisuuden näkymiä kartoittavat tutkimukset ovat puolestaan nojanneet aineiston keuruun osalta suomalaisiin turvallisuusalan asiantuntijoihin. Tämän johdosta oli tärkeää kartoittaa myös kansainvälisten toimijoiden näkemyksiä yksityiseen turvallisuusalaan vaikuttavista keskeisistä muutostekijöistä. Vuoden 2013 lopussa ForeMassi2025-hankkeen toimesta haastateltiin kuuttatoista johtavaa kansainvälistä turvallisuustutkijaa, joiden valinnassa hyödynnettiin sosiaalinen verkostoanalyysi -metodologiaa. Keskeisiksi muutostekijöiksi tunnistettiin seuraavat yksitoista erilaista tekijää sekä seitsemän villit korttia/heikkoa signaalia.

Sääntely. Yksityisen turvallisuusalan sääntely on maakohtaista, mutta kunnolla toimivia malleja maakohtaisesti, saati kansainvälisesti ei vielä ole pystytty kehittämään. Keskeiset turvallisuuteen liittyvät rekisterit pysyvät jatkossakin viranomaisten hallinnassa. Tulevaisuudessa suuntauksena on määrittää vähimmäisvaatimukset yksityisen turvallisuusalan yritysten toiminnalle, mutta sopivan balanssin löytäminen sääntelyn tuomien vaatimusten ja kustannustehokkuuden välillä on kuitenkin haastavaa. Sääntelyä on vaikeaa saada toimimaan hyvin, koska 1) eri toimialoilla on erilaisia tarpeita ja osapuolia on paljon, 2) sääntelyn muuttaminen on hidas prosessi, mutta toimintaympäristön muutokset nopeita teknologisen kehityksen johdosta, 3) toimintaan vaikuttavat myös muiden alueiden sääntely kuten työlainsäädäntö ja työsuojelu, 4) sääntely perustuu lähtökohtaisesti erilaisten toimijoiden tasapäistämiseen ja virheiden minimointiin eikä toiminnan tehokkuus ole kiinnostuksen kohteena, vaikka käytännössä vain pieni osa yrityksistä aiheuttaa turvallisuuteen liittyviä ongelmia.

Poliittinen ilmapiiri ja tahtotila. Poliittiset suuntaukset vaikuttavat turvallisuusalan sääntelyyn ja niitä värittävät erityisesti terrorismin vastaiset toimet. Poliitikot ovat ymmärtäneet, että poliisi yksinään ei ole riittävä turvallisuuden takaaja, jonka johdosta yksityistämistä ja teknologian tarjoamia turvallisuusratkaisuja on lisätty. Yksityisen turvallisuusalan yritysten omien virheiden johdosta on kuitenkin syntynyt poliittisia rajoitteita yksityistämistavoitteille.

Yksityistäminen ja ulkoistaminen. Yksityistäminen jatkuu ja kasvaa edelleen, mutta sen toteuttamisessa on maa- ja toimialakohtaisia eroja. Mittakaavaa ja laajuutta on todennäköisesti liioiteltu, koska yksityinen turvallisuusala ei ole kovin hyvin valmistunut toiminnan kasvuun ja lisääntyneeseen vastuuseen, jota yksityistäminen tarjoaa. On myös huomioitava, että julkinen sektori voi tarjota yksityisiä turvallisuuspalveluja ja että on olemassa tehtäviä, joita julkiset turvallisuustoimijat eivät halua hoitaa. Yksityistämisen kasvu edellyttää nykyistä parempaa integraatiota yksityisen ja julkisen sektorien välillä ja on näyttöä siitä, että toimiva yhteistyö on tehokas tapa edistää turvallisuutta. Turvallisuuspalveluiden ulkoistaminen jatkuu myös yksityissektorilla vedoten ydinosaamisen keskittymiseen ja kustannusten vähentämiseen, mikä etäännyttää turvallisuustoimintaan entisestään organisaation ydintoimista. Kustannustehokkuus julkisten turvallisuuspalveluiden yksityistämisen argumenttina voidaan perustellusti kyseenalaistaa.

Teknologian kehittyminen. Yritykset ovat investoineet merkittävästi turvallisuusteknologiaan pyrki- myksensä korvata miestyövoimaa teknologiaratkaisuilla, mutta myös lisätä turvallisuutta. Kehittyvillä mark- kinoilla ihmistyövoima on edelleen halvempaa kuin teknologiaratkaisut, mutta kuinka kauan? Tieteellinen näyttö teknologiaratkaisujen tehokkuudesta estää tai vähentää rikoksia on kuitenkin vähäinen, vaikka tekni- sestä tarkasteltuna teknologiaratkaisut ovat kuitenkin selkeästi parantuneet ja halventuneet. Huomio täytyisi- kin siirtää teknologian sijaan rikollisen käyttäytymisen ymmärtämiseen ja niihin liittyvien tehokkaiden turval- lisuusratkaisuiden kehittämiseen. Turvallisuusalan henkilöstölle annettava opetus ei kykene tuottamaan riittä- vää osaamista jatkuvasti ja nopeasti muuttuvien teknologiariskien ja mahdollisuuksien hallitsemiseen. Online- maailma on jatkuvien hyökkäysten kohteena. Yksityisyysensuojia korostuu tulevaisuudessa entuudestaan. Lisäk- si teknisten järjestelmien kompleksisuus ja lukuisat irralliset ratkaisut vaikeuttavat systeemien integrointia.

Menetelmät ja metodologiat. Yksityiset turvallisuusalan yritykset eivät kiinnitä riittävästi huomiota tur- vallisuustoiminnan tehokkuuden mittaamiseen ja omien toimien perusteluun osana organisaation muita toimintoja. Kehittyneimmät turvallisuustutkimuksen menetelmät eivät ole yksityissektorin käytössä ja seniorita- son tutkimusosaamista omaavia asiantuntijoita tarvitaan jatkossa entistä enemmän myös julkisella sektorilla. Julkisen sektorin kiinnostus rahoittaa ja investoida yksityisen turvallisuusalan tutkimukseen on kuitenkin ol- lut vaatimatonta.

Globalisaatio. Globaalit yritykset ja brändit etsivät globaalisti toimivia turvallisuusratkaisuja. Yksityisen turvallisuusalan rooli maan rajoja ylittävissä turvallisuustoiminnassa on vielä ratkaisematta ja alan toimijoilla on haasteita ymmärtää globalisaation vaikutuksia, jotka vaikuttavat eri maissa eri tavoin. Globalisaatio edesauttaa näkemään turvallisuusuhkia, joita aiemmin ei ole tiedostettu luoden samalla osaltaan kysyntää tur- vallisuuspalveluille. Tästä huolimatta perinteiset paikalliset turvallisuusriskit ovat edelleen valideja. Kehittyvi- en maiden markkinoilla väestö luottaa enemmän yksityiseen turvallisuusalaan kuin poliisiin. Kehittyvien maiden markkinat kasvavat nopeammin kuin länsimaiden, mutta kasvu kohdistuu pikemminkin henkilötyö- hön kuin teknologiaratkaisuihin, koska ihmistyö on halvempaa. Julkisen ja yksityissektorin välinen yhteistyö on kehittyvissä maissa länsimaita vaikeampaa. Yksityiset armeijat konflikti ja konflikteihin jälkeisillä alueilla ovat osaltaan myös yksityistä turvallisuusalaa.

Henkilöstön ja johtajien osaaminen sekä yhteistyö eri toimijoiden välillä. Turvallisuusalan johto- tehtävissä aiemmin toimineet entiset poliisit ja sotilashenkilöstö ovat korvautuneet yksityisten turvallisuusyri- tysten organisaatioissa pikkuhiljaa ylöspäin kohonneilla henkilöillä. Lisäksi johtajien kierrätys on tuonut uusia idearikkaita resursseja turvallisuusosalalle, vaikka turvallisuus ei olekaan kiinnostava aihealue ylimmän johdon näkökulmasta. Liian suuret koulutusvaatimukset syövät yksityisen turvallisuusalan kustannustehokkuuden, mutta alan professionalisoituminen edellyttäisi lisääntyneitä koulutusta. Asenteiden näkökulmasta yksityinen turvallisuusala on konservatiivinen ja primitiivinen. Turvallisuusorganisaatiot ja varsinkin suorittavan ta- son työntekijät eivät kunnolla ymmärrä rooliaan tuloksenteleeseen tähtäävässä liiketoiminnassa. Toiminnan kehittäminen on perustunut lähinnä muiden alan toimijoiden vertailuun ja kopiointiin, mutta ei kriittisesti tutkittuun tietoon. Erilaiset turvallisuusriskit ja -uhat, joita turvallisuusasiantuntijoiden ja -johtajien tulee hal- lita on huomattavasti. Haastetta kasvattaa lisääntynyt monikanavaisuus. Toimialan pitää pystyä olemaan ny- kyistä avoimempi ja toimimaan yhdessä muiden toimialojen kanssa.

Rikolliset ja heidän osaaminen. Perinteiset rikolliset ja rikokset ovat yrityksille suurimpia uhkia, koska suurin osa rikollisista ja heidän osaamisestaan muuttuu hitaasti. Turvallisuusalan ratkaisuisa olisi tärkeää saavuttaa sopiva tasapaino, jossa rikoksentekijät saadaan kiinni, mutta samalla ei ärsytetä turhaan tavallisia asiakkaita. Turvaratkaisuiden kehittäjät eivät itse ole rikollisia, joten he eivät yleensä ymmärrä kunnolla, kuinka rikolliset käyttäytyvät.

Mielikuvat ja imago. Yksityisellä turvallisuusalalla on merkittävä imago-ongelma ja alan toimijoiden asema on ollut heikkenemässä. Poliisin tulisi paremmin tunnustaa yksityisen turvallisuusalan rooli, mutta toisaalta yksityisen turvallisuusalan tulisi myös paremmin tunnistaa oma roolinsa ja vastuunsa rikosten ehkäisyssä pelkän omaisuuden suojaamisen sijaan. Hyvät onnistumistarinat auttavat arvostuksen kasvattamisessa.

Toimialan keskittyminen suurille monikansallisille yrityksille. Resurssirajoitusten johdosta pk-yritykset eivät pysty voittamaan tarjouskilpailuja suuria monikansallisia yrityksiä vastaan tai investoimaan teknologiaan. Toisaalta turvallisuusalan pk-yritykset pystyvät muuttumaan ja mukautumaan suuria toimijoita nopeammin.

Vastuukysymykset. Vastuukysymykset vaikuttavat turvallisuustoimintaan kahta kautta. Yritys pyrkii vähentämään vastuukysymyksiin liittyviä oikeusprosesseja ja voi siviilioikeuden kautta ajaa oikeusprosesseja rikosoikeutta nopeammin.

Villit kortit ja heikot signaalit. Yksityinen turvallisuusala on ollut olemassa pitkään, minkä johdosta matkanvarrelle on sattunut useita erityyppisiä ja yllättäviä tapahtumia, mutta ne eivät ole välttämättä muuttaneet toimialaa. Seuraavia viljejä kortteja ja heikkoja signaaleja tunnistettiin: 1) Laajanmittakaavan kyber- eli verkkohyökkäykset tai teknologiaa joka mahdollistaa verkkohyökkäyksien toteuttamisen helposti kaikkien verkon käyttäjien toimesta. 2) Merkittävä terrori tai muu vastaava uhka/teko/tapahtuma, joka kattaa joko suuria maantieteellisiä alueita tai joka muutoin on mittakaavaltaan suuri yksittäinen isku. 3) Valtion tai talouden täydellinen romahtaminen tai muu merkittävä kriisi, joka lamaannuttaa vakaan yhteiskuntajärjestyksen. 4) Erilaiset protestit liittyen esimerkiksi ympäristö tai talousasioihin. 5) Tyytymättömyyden kasvu nuorten aikuisten miesten keskuudessa. 6) Huomattavat muutokset sääntelyssä tai lainsäädännössä. 7) Järjestäytyneen rikollisuuden merkittävä kasvu ja/tai sen siirtyminen uusille aloille.

LÄHTEET

- 360 Degree CEO Perspective of the Asia Pacific Physical Security Industry (2008). Frost & Sullivan.
- Ahokas, I. (2003). Tulevaisuus ja turvallisuus: poliisin toimintaympäristö muutoksessa. Länsi-Suomen lääninhallituksen julkaisusarja nro, 13, 2003.
- Borgatti, S.P. – Everett, M.G. & Freeman, L.C. (1992). Ucinet – Guide – Ucinet for Windows: Software and Social Network Analysis. Harvard, MA: Analytic Technologies.
- COESS, Confederation of European Security Services (2011). Private Security Services in Europe: CoESS Facts & Figures 2011. <http://www.coess.eu>.
- Crawford, A. – Lister, S. – Blackburn, S. & Burnett, J. (2005). Plural Policing. Bristol: The Policy Press.
- De Waard, J. (1999). The Private Security Industry in International Perspective. European Journal on Criminal policy and Research 7:143–174.
- Freedonia Focus on Information Security to 2012 (2008). Freedonia Focus.
- Global Security Services Industry: Market opportunities (2009). Concept Analytics.
- Jähi, M. (2011). Vartiointipalvelujen arvonmuodostus asiakkaan näkökulmasta. VTT.
- Kerttula, T. (2010). Vartijat ja järjestyksenvalvojat julkisen vallan käyttäjinä. Helsinki: Helsingin yliopiston oikeustieteellisen tiedekunnan julkaisut.
- Kock, D. – Müller, S. – Schulze, J. – Schwarz-Geschka, M. – Thiesing, P. & Thorleuchter, D. (2009). Szenario-Studie ""Forschung im Bereich Sicherheit und Verteidigung im Jahr 2030"". Euskirchen: Fraunhofer-Institut für Naturwissenschaftlich-Technischen Trendanalysen (INT). INT-Berich 209.
- Kortelainen, H. – Lanne, M. – Palomäki, K. – Murtonen, M. – Toivonen, S. – Heikkilä, A.M., & Multanen, A. (2010). Turvallisuusalan liiketoiminnan kasvualueet ja -mahdollisuudet Suomessa. VTT.
- Kupi, E., Kortelainen, H., Lanne, M., Palomäki, K., Murtonen, M., Toivonen, S.,
- Heikkilä, A-M. – Uusitalo, T. – Wuoristo, T. – Rajala, A. & Multanen. A. (2010). Turvallisuusalan liiketoiminnan kasvualueet ja -mahdollisuudet Suomessa [Growth areas and opportunities of the security and safety business in Finland]. VTT Tiedotteita – Research Notes 2534.
- Lauttamäki, V. (2006). Uhkien ennakointia ja hyvinvoinnin kehittämistä. Länsi-Suomen lääninhallituksen julkaisusarja nro 3/2006
- Murtonen, M. (2013). Supplier-perceived customer value in business-to-business security service. VTT Science 40.
- Murtonen, M. – Jähi, M. & Rajala A. (eds). (2012). More value from security Redefining value creation and service provision in security services, VTT Science 25. 172 p.
- Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja (2010). Kiinnostuksesta kysynnäksi ja tuotteiksi – Suomen koulutusviennin strategiset linjaukset. Valtioneuvoston periaatepäätös. 2010:11.
- Opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä (2013). Suomi kansainvälisille koulutusmarkkinoille. Selvitysryhmän muistio: Toimenpideohjelma koulutusviennin edellytysten parantamiseksi Opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2013:9.
- Paasonen, J. (2014). Yksityisen turvallisuusalan sääntelyn toimivuus: empiirisiä oikeustutkimuksia yksityisestä turvallisuusalasta, Suomen Turvallisuusosaaminen Oy.

- Popper, R. (2008). How are foresight methods selected? *Foresight*, Vol. 10. No. 6, p. 62–89.
- Ruttenbur, B. (2008). Security and safety industry report (July 8 2008) Morgan Keegan & Co.
- Santonen, T. & Paasonen, J. (2012). Evaluating Private Security Sector Market Perceptions in Finland, *Security Journal*. Online version available at <http://www.palgrave-journals.com/sj/doi:10.1057/sj.2012.46>.
- Santonen, T. – Zechner, M. – Myllymaa, T. & Fagerlund, P. (2014). Ikäihmisten kotona asumista tukeva osaaminen: ideoita koulutuksen kehittämiseen. Laurea-ammattikorkeakoulu, Vantaa.
- Sarre, R. & Prenzler, T. (2009). *The Law of Private Security in Australia*. 2nd ed. Pymont: Thomson Reuters.
- Wakefield, A. (2003). *Selling Security. The Private Policing of Public Space*. Cullompton: Willan.
- Van Steden, R. & Sarre, R. (2007). The Growth of Private Security. Trends in the European Union. *Security Journal* 20.
- Wasserman, S. & Faust, K. (1994). *Social Network Analysis: Methods and Applications*. Cambridge: Cambridge University Press.
- World Security Services (2008). Freedomia Group.
- Yan, J. & Assimakopoulos, D. (2009). The small-world and scale-free structure of an internet technological community. *International Journal of Information Technology and Management*, Vol. 8, pp. 33–49.

LIITE 1. SAATEKIRJE

Dear recipient and security research colleague,

We are conducting a long-term foresight study for The Finnish National Board of Education. The aim of our study is to define future-oriented demand and change needs and propose practical improvement suggestions relating contents and structures of security sector related education in Finland. So far we have mainly relied on the Finnish security experts but we would like to extend our understanding with the help of international security academics.

In order to identify suitable academics for the interviews, we modelled the structure of the security research community from the Social Network Analysis point of view. The profiling data was based on peer-reviewed articles published either in Security Journal (from 1999 to 2012) or Security Dialogue (from 2000 to 2013).

As a result we have identified you and your organization as an important and interesting contributor within the security research domain. Therefore, we would be very happy if we could interview you face-to-face in the coming weeks at your office.

During the interview we will first focus on your personal perceptions and ideas relating the educational needs of the security sector. Second, we will show some of the ideas, which have been suggested by the Finnish experts and ask you to evaluate the importance of these ideas on the basis of your expertise. Finally, our profiling study revealed that security research domain is typically dominated by the single author publications while international collaboration among co-authored publications is limited. Therefore, we are also interested to evaluate the motivation factors for research collaboration with security domain.

To indicate your willingness to participate, simply send me an email and we can set an appropriate date for the interview. Please be assured that your responses will be completely confidential and all the results will be analyzed in the aggregate only. If you have any questions relating to our research, I am happy tell you more about our study and the already existing results.

Thank you in advance and we look forward to interviewing you.

Kind regards,

Teemu Santonen, Ph.D. (Econ.)

AIKAISEMPIA TUTU e-JULKAISUJA

- 1/2014 Aho, Samuli & Kaivo-oja, Jari: Yrityksen elinkaariteoria ja foresight 2.0. Elinkaariteorian valit-
dius suomalaisissa pörssiyrityksissä v. 2004–2012.
- 8/2013 Jentl, Nina & Kaskinen, Juha (editors): TO BE YOUNG! Youth and the Future. Proceedings
of the Conference “To be Young! Youth and the Future”, 6–8 June 2012, Turku, Finland.
- 7/2013 Heinonen, Sirkka & Ruotsalainen, Juho: Kuviteltu kaupunki. Elävä esikaupunki -hankkeen
3. Tulevaisuusklänikka ”Solutions” 24.9.2013.
- 6/2013 Kuhmonen, Tuomas – Ahokas, Ira & Ruotsalainen, Juho: Hankinnat osana kuntien elinvoi-
man johtamista.
- 5/2013 Tuominen, Visa – Pasanen, Tytti – Keskiiväli, Ilkka – Lakkala, Hanna – Akgün, Orkide –
Luukkanen, Jyrki – Kaivo-oja, Jari & Panula-Ontto, Juha: Energy, Environment and
Livelihoods in the Lao PDR. Results from a 2011 Household Survey.
- 4/2013 Heikkilä, Katariina & Kirveenummi, Anna: Tulevaisuuskuvia luontokokemusten hyödyntämi-
sestä – luonnosta hyvinvointia, palveluja ja liiketoimintaa.
- 3/2013 Käkönen, Mira – Karhunmaa, Kamilla – Bruun, Otto – Kaisti, Hanna – Tuominen, Visa –
Thuon, Try & Luukkanen, Jyrki: Climate Mitigation in the Least Carbon Emitting Countries.
Dilemmas of Co-benefits in Cambodia and Laos.
- 2/2013 Kinnunen, Miia: Tampereen ympäristön tulevaisuus 2050. Skenaarioraportti.
- 1/2013 Heinonen, Sirkka & Ruotsalainen, Juho: Energy Futures 2030. Toward the Neo-Growth
Paradigm of the Sixth-Wave Era.
- 10/2012 Wilenius, Markku & Kurki, Sofi: Surfing the Sixth Wave. Exploring the Next 40 Years of
Global Change.
- 9/2012 Khanthapath, Bouasavanh – Lakkala, Hanna & Luukkanen, Jyrki: Interlinkages between
Energy, Environmental Changes and Livelihoods in Laotian Households. Findings from 14
Focus Group Discussions.
- 8/2012 Luukkanen, Jyrki – Kouphokham, Khamso – Panula-Ontto, Juha – Kaivo-oja, Jari –
Korkeakoski, Mika – Vehmas, Jarmo – Tuominen, Visa – Jusi, Sari – Pasanen, Tytti &
Lakkala, Hanna: Future Energy Demand in Laos. Scenario Alternatives for Development.

Tutu e-julkaisuja 2/2014

Teemu Santonen

YKSITYISEEN TURVALLISUUSALAAN VAIKUTTAVAT MUUTOSTEKIJÄT
Kansainvälisten tutkijoiden näkemyksiä yksityisen turvallisuusalan tulevaisuudesta

ISBN 978-952-249-271-5
ISSN 1797-1322

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2007–2013

